

L. M. Abdullah
Un Creștin Citește Coranul
Sorin Rus și Ionela Rusu

Titlul original în limba engleză: *A Christian Reads the Qur an*

Copyright e 2003 KRAFT Media Publishing

Pentru prezenta ediție toate drepturile sunt rezervate

Editurii KRAFT Media Publishing.

Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă prin orice fel de mijloace:

electronice, mecanice, fotocopiere, înregistrare și/sau scanare, fără permisiunea prealabilă, în scris, a Editurii.

Pentru informații și comenzi:

KRAFT Media Publishing

CP 1270

90.0006 Constanța telefon: 0721 238 328

email: cibrnediaxnet.ro

Unde nu sunt specificate, versetele biblice folosite sunt citate din versiunea Cornilescu [1923] a Sfintei Scripturi.

Versetele coranice sunt din Coranul cel Sfânt [și traducerea sensurilor în limba română], volum editat de Liga Islamică și Culturală din România, ediția a II-a, Editura Islam, 1999.

e Toate drepturile rezervate.

Ediția I.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ABDULLAH, L. M.

Un creștin citește Coranul

L. M. Abdullah; trad.: Sorin Rus.

Ionela Rusu.

— Constanța: Kraft Media Publishing, 2003

Bibliogr.

ISBN 973 – 86235 – 2 – 9

I. Rus, Sorin (trad.)

II. Rusu, Ionela (trad.)

297.18

Traducerea: Sorin Rus și Ionela Rusu

Editarea & Tehnoredactarea: Ciprian Bozdog

Corectarea: Victoria Bozdog

Coperta: KRAFT Media Publishing [... sau ce înseamnă pagina tipărită]

Publicarea acestei cărți a fost posibilă datorită sprijinului financiar acordat de organizația

Light for the Peoples din Suedia.

ISBN 973 – 86235 – 2 – 9

Cuprins

Cuvânt înainte

Introducere

1. Coranul-Eternul Cuvânt al lui Dumnezeu

1. Originalul se află în Cer

2. Dumnezeu poate Schimba sau Confirma Cărțile Timpurii

Nimeni nu poate Produce o Astfel de Recitare

Coranul este Minunea lui Muhammad.

Iudeii și Creștinii au Studiat Biblia în Timpul lui Muhammad.

Biblia a Fost Studiată și Predată de Creștini

Iudeii și Creștinii sunt Provocați să rămână Fideli Bibliei

Cei care Ascultă sunt Provocați să țină seama de

Oamenii Cărții

Evreii și Creștinii nu au de ce să se teamă de Judecată.

Ucenicii lui Iisus erau Credincioși Adevărați

Urmașii lui Iisus vor fi Făcuți mai Mari peste cei care au

Respins Credința

5. Coranul Deviază de la Biblie

1. Cain, Abel și Corbul

Soțiile lui Noe, Lot și Faraon, și Fecioara Maria.
 Tatăl lui Avraam
 Avraam Refuză să se închine la Idoli
 5. Avraam și Cuptorul Încins
 3. Nicio Persoană Necurată nu are Dreptul să atingă Coranul
 2. Argumente pentru Originea Divină a Coranului 16
 1. Coranul este de Acord cu Scripturile Anterioare 16
 Evreii Convertiți la Islam 18
 Coranul a Venit în Limba Arabă 19
 3. Coranul este în Concordanță cu Revelațiile Anterioare 22
 1. Coranul Confirmă Scripturile Anterioare 22
 Oamenii Cărții au Pretins că nu a știut 23
 4. Coranul este Pozitiv față de Oamenii Cărții
 1. Evreii au Primit Cartea lui Dumnezeu și Sarcina de a o Păstra

27

Evreii sunt Provocați să rămână Credincioși Cărții 28
 31
 6. AVRAAM ȘI KAABA
 7. Iosif și Soția lui Potifar
 8. Moise Adoptat de Soția lui Faraon
 9. Moise și Strania Călătorie a unui Necunoscut
 10. Moise și Aaron Înaintea lui Faraon și a Vrăjitorilor
 11. Faraon și Haman
 12. Muntele Sinai a Plutit peste Copiii lui Israel în Deșert
 13. Moise, Aaron, Vițelul de Aur și Al Samiri
 14. Miriam și Fecioara Maria
 15. Tâlut [Saul] și Ghedeon
 16. Înțeleptul Solomon.
 17. Dhu al Qarnayn [Alexandru cel Mare].
 18. Fecioara Maria și Zaharia
 19. Zaharia a Rămas Mut
 20. Maria îl Naște pe Iisus
 21. I su s-a Profetit despre Muhammad

22. Iisus este Doar Om

23. Iisus nu a Murit Niciodată

24. Locuitorii din Peșteră

6.

Iudeii și Creștinii au Falsificat Biblia

1. Oamenii Cărții au Diferite Opinii despre Biblie

Creștinii au Distorsionat în Mod Deliberat Biblia.

Evreii au Falsificat Cuvântul lui Dumnezeu

Allah însuși Își modifică Cartea

2.

3.

4.

5. Allah înlocuiește Versetele Vechi din Coran cu Altele mai Bune

7. Iisus în Coran

1. IISUS A FOST NĂSCUT DE FECIOARA MĂRIA

Mariei și Pruncului Iisus Li S-a Oferit Adăpost pe un Deal

Iisus este Cuvântul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu

Iisus este Creat ca și Adam

Minunile lui Iisus în Coran.

Iisus a Primit Evanghelia de la Dumnezeu

Dumnezeu nu a dat Naștere Nimănui

Dumnezeu nu are niciun Fiu

9. Iisus Neagă Trinitatea

10. Iisus nu a Murit Niciodată

11. A Murit Iisus cu Adevărat?

12. Iisus a Profețit despre Muhammad

8. Muhammad în Coran

1. Musulmanul Trebuie să se supună lui Dumnezeu și lui Muhammad

Muhammad-Pecetea Profeților

Muhammad Nu a Făcut Nicio Minune

Coranul este Semnul lui Muhammad

Muhammad l-a Văzut de Două ori pe Gabriel
 Călătoria Nocturnă a lui Muhammad la Ierusalim
 Muhammad-Acuzat a fi un Profet Fals
 Muhammad-Acuzat ca Toți Ceilalți Profeți
 Dreptul lui Muhammad la Căsătorii Nelimitate
 10. Lui Muhammad i s-a Interzis Recăsătorirea
 11. Muhammad Putea să schimbe Ordinea Soțiilor
 12. Muhammad Putea să încalce Promisiunile Incomode
 13. Muhammad s-a Căsătorit cu Fosta Soție a Fiului său Adoptiv
 14. Amenințarea cu Divorțul Provocat de Bârfă
 15. Promisiunea Binecuvântării pentru cei care Vorbesc încet
 16. Nimeni nu Putea să stea prea Mult Timp cu Muhammad
 17. Evreii care au Fost Forțați să părăsească Medina
 18. Muhammad Decidea cu Privire la Avera Evreilor
 9. Credințele de Bază ale Islamului
 1. Articolele Credinței Islamice
 2. Doctrina Singurului Dumnezeu Adevărat
 3. Dumnezeu nu are niciun Fi
 4. Cele 99 de Nume Nespus de Frumoase ale lui Allah
 10. Cei Cinci Stâlpi ai Islamului
 1. Mărturisirea de Credință
 Rugăciunile
 Postul
 Dărnicia
 Pelerinajul
 Dacă Dumnezeu ar Judeca Drept, Toți ar Pieri
 O Faptă Bună Echivalează cu Zece Fapte Rele
 Dumnezeu Îi Iartă pe cei care se întorc cu Pocăință
 Dumnezeu va Umple Iadul
 Nu Există Milă în Iad
 Judecata și Harul
 1. Îngerii înregistrează faptele oamenilor
 2. Toate Faptele sunt Notate

3. O Persoană este înlănțuită Destinului Veșnic
4. Balanța Decide Paradisul sau Iadul
Paradis și Iad
1. Paradisul Este în Fața Tronului lui Dumnezeu.
Paradisul pentru „Soți și Soții”.
Paradisul Conține tot ce Poate Încânta Ochiul
Paradisul Conține Virgine Frumoase pentru Bărbați
Oamenii vor Bea Vin în Paradis
Iadul este un Loc de Chin Veșnic
Mâncarea din Iad
Focul și Apa Clocotită din Iad
Neascultarea de Allah și Muhammad este Regretată în Iad
Djinni, Îngeri și Misticism
1. Djinnii au Fost Creați din Foc
Unii Djinni sunt Neprihăniți
Unii Djinni se pocăiesc și Predică Celorlalți
Djinnii Cred în Coran
Djinnii Răi sunt Combustibilul Iadului.
6. Toți Îngerii s-au închinat înaintea lui Adam cu Excepția
Diavolului
7. Îngerii harut și marut au avut gânduri rele
8. Stelele Căzătoare Îndepărtează Duhurile Rele
9. Dumnezeu i-a Dat lui Solomon Puteri Demonice
10. Cerul este Deschis în Timpul Noptii de Putere
Jihad.
1. Jihad-ul în Slujba lui Dumnezeu
2. Războiul Sfânt.
Idolatrii Trebuiau Uciși dacă nu Deveneau Musulmani
Lupta împotriva Tuturor Non-Musulmanilor
Paradisul Îl Așteaptă pe Toți cei care Mor în Jihad
Soldații Lași sunt Pedepsiți cu Iadul
Prăzile de Război
Partea lui Muhammad din Prăzi

15. Oponenții Islamului.

Pedepse îngrozitoare pentru Oponenții Islamului

Pe cei care Părăsesc Islamul II Așteaptă Pedeapsa

Oponenților le era Oferită o înmormântare Rușinoasă

Iadul e Destinația Neascultătorului

5. Nicio Protecție pentru cel Apostat

6. Idolatrii trebuiau să devină Musulmani sau să fie Executați

16. Egalitatea între Bărbați și Femei 116

1. Bărbații sunt Superiori Femeilor 116

Mărturia a Doua Femei Valorează cât a unui Bărbat

Moștenirea a Doua Fiice Egală cu a unui Fiu

Lovirea Soției

Slujitoarele Pot fi Forțate la Sex

Bărbaților le este Permis să aibă Patru Soții

Bărbații pot Divorța

8. Paradisul conține Virgine Frumoase pentru Bărbați

Bibliografie și Referințe

Cuvânt înainte

Interpretarea Coranului:

din perspectiva mea de creștin.

Scopul studiului este:

să prezinte personajele, învățăturile și evenimentele Coranului

într-o formă accesibilă.

Studiul este destinat:

celor interesați în a se familiariza cu Coranul.

creștinilor care au trecut recent [s-au convertit] de la credința

[religia] islamică.

În zilele noastre mulți oameni au un interes sporit în a ști care

sunt învățăturile Coranului, dar nefiind familiarizați cu acestea, găsesc un Coran nestructurat și inaccesibil. Foarte adesea ei au nevoie de asistență și aceasta este și scopul cărții de față. Prin intermediul ei se pot familiariza cu câteva din personajele

Coranului, evenimente și învățături din perspectivă creștină.

Pentru mulți din musulmanii convertiți la creștinism, legătura lor cu Coranul nu este atât de evidentă. Cu toate că au găsit mântuirea în Hristos, întrebarea care se naște curând este ce vor face acum cu Muhammad și cu Coranul?

Putem spune că ei au primit Coranul odată cu laptele mamei, dar probabil că nu au îndrăznit niciodată să pună întrebări critice despre carte, astfel de întrebări fiind tabu pentru Islamul tradițional.

Ca și creștini nou convertiți, ei îndrăznesc, adeseori pentru prima dată în viața lor, să cerceteze poziția Coranului ca și Cuvânt al lui

Dumnezeu. Acest studiu îi poate ajuta pe noii creștini să facă față acestor întrebări.

Eu am mulți prieteni musulmani pe care îi respect. Aș fi dezamăgit dacă creștinii ar folosi acest material, fără dragoste, doar cu scopul de a ataca Islamul.

LM Abdullah
Stockholm, 1995

Introducere

Cuvântul *Coran* vine din arăbescul *Al Qur* în care înseamnă

Recitare și doar în această formă Coranul a fost disponibil pe măsură ce s-a extins timp de 22 de ani. Abia după moartea lui

Muhammad a fost elaborat sub forma de carte. Prin urmare.

Coranul nu este doar o carte care să fie citită doar pentru conținutul ei, ci pentru mulți musulmani Coranul este prezent în forma lui adecvată, doar atunci când este recitat în arabă folosind

caracteristicile incantației lui Muhammad. Abia atunci există în forma sa originală. Citirea publică a Coranului s-a transformat într-o formă de artă pe cont propriu cu anumite reguli pentru ritm, melodie și pauze.

În Egipt, de exemplu, cei care pot citi Coranul în maniera prescrisă sunt aclamați cu frenezie. Cei mai buni cititori ai

Coranului pot fi auziți în fiecare zi la TV, radio și pe casete la locurile de muncă, la piață și așa mai departe.

Coranul s-a format pe măsură ce Muhammad anunța noi revelații care, potrivit cu propria mărturie, i-au fost dictate de către îngerul

Gabriel. Unul dintre cei prezenți ar fi încercat atunci să-și amintească noile versete sau să le scrie pe piele, pe ramuri de palmier, bucăți de oase sau piatră albă. Atunci Muhammad însuși ar fi dat instrucțiuni, ca de pildă unde ar veni aceste versete în textul care a fost divizat în capitole sau *sura*. De asemenea, Coranul a fost memorat de anumiți oameni numiți *hâfiz* /cei care rețin; cei care păstrează/ Acești păstrători ai textului coranic, ca și a fragmentelor scrise, au devenit mai târziu sursa primară în timpul elaborării Coranului.

După spusele lui Muhammad, Coranul a fost dictat în arabă de către îngerul Gabriel. Dacă Coranul este tradus în alte limbi, el încetează să fie Coranul în sensul veritabil, dar conform

Islamului, o traducere poate, în cel mai fericit caz, să capteze înțelesurile Coranului. Din motive practice, va trebui totuși să folosim o traducere.

Primul Coran a fost elaborat la doar doi ani de la moartea lui

Muhammad de către un hâfiz numit Zaid ibn Thâbit la porunca primului calif, Abu Bakr. A fost numit „Foile” sau „Paginile” și a fost păstrat de una din văduvele lui Muhammad, Hafsa.1

De când Islamul a acoperit întreaga peninsulă Arabă, Coranul a ajuns să fie recitat în șapte dialecte diferite. Cu timpul au apărut în text diferențe și mici variații. Al treilea calif, Uthmân a decis să elaboreze o nouă versiune oficială a Coranului, l-a dat această sarcină lui Zaid ibn

Thâbit, care a pus la un loc prima versiune cu celelalte trei ale „păstrătorilor” Abdallah ibn Zubair, Să-ad ibn Al

As și Abdallah ibn Hârith. Noi putem doar să speculăm de ce originalul Coranului nu a fost copiat pur și simplu. Singura

1 Pfander, *Balance Ofâruth*, The Religious Tract Society, 1910, pp. 259 – 261

explicație logică este că „Foile lui Hafsah” nu constituiau versiunea completă a Coranului.

Când textul coranic oficial a fost stabilit toate celelalte versiuni ale

Coranului au fost arse. Doar originalele „foi ale lui Hafsah” au scăpat de flăcări, dar și această copie a fost mai târziu arsă de un anume Marwân, care era un maior din Medina. Aceste procedee drastice au eliminat multe din contradicțiile textului coranic, dar nu în totalitate.²

Hjärpe, *Islam lära och livsmonster*, AWE/GEBERS, 1979, pp. 21 – 26

Coranul-Eternul Cuvânt al lui Dumnezeu

Coranul se pretinde a fi cuvântul veșnic și perfect al lui

Dumnezeu. Islamul tradițional afirmă că Coranul a existat în eternitate, înainte ca Dumnezeu să fi creat lumea. Într-un anumit punct din istorie el a coborât prin îngerul Gabriel și i-a fost dictat lui Muhammad cuvânt cu cuvânt și literă cu literă.³

1. Originalul se află în Cer

Al Zukhurf 43: 4

El este la Noi, în Mama Cărții, preaînalt și plin de înțelepciune.

COMENTARIU: Potrivit Coranului, Dumnezeu are o carte originală în cer. Ideea este că acest Coran reprezintă o copie excelentă a originalului ceresc. Coranul prin urmare, pretinde că este o copie a cuvântului veșnic al lui Dumnezeu.

2. Dumnezeu poate Schimba sau Confirma Cărțile

Timpurii

Al Ra'd 13: 38 – 39

Și fiecare soroc a fost scris într-o carte. Allah șterge sau întărește ceea ce voiește și la El se află Mama Cărții.

COMENTARIU: Coranul afirmă că Dumnezeu nu trebuie să confirme scripturile relevate anterior, pentru că el este Dumnezeu și prin urmare, mai presus de propriul său cuvânt. La urma urmelor cartea originală este la el în cer.

3. Nicio Persoană Necurată nu are Dreptul să atingă
Coranul

Al Wii'ah 56: 77 – 79

Acesta este un Coran nobil, într-o carte bine păstrată, pe care numai cei curățiți o ating.

COMENTARIU: Din moment ce Coranul este cuvântul lui

Dumnezeu, doar cei ce sunt curați au voie să-l atingă. Curat, aici se rezumă la o puritate deopotrivă interioară cât și exterioară. Un musulman trebuie, prin urmare să practice ritualul spălării înainte de a atinge Coranul. Astfel este de dorit un suport special pe care

Coranul să se „odihnească” și să nu fie ținut în mână fără a fi necesar.

CONCLUZIE: Musulmanii consideră Islamul ca fiind religia originală [veritabilă]. Muhammad nu a considerat că a introdus noi revelații care să fi contrazis scrierile anterioare. Coranul este prezentat ca o copie a cărții originale a lui Dumnezeu: maica scriptură din care au venit toate cărțile lui Dumnezeu. Coranul, prin urmare este cuvântul veșnic al lui Dumnezeu.

Hiärpe, *Islam fără och livsmonster*, AWE/GEBERS, 1979, pp. 36 – 38

Argumente pentru Originea Divină a Coranului

O proporție considerabilă a activității lui Muhammad a fost angrenată spre a convinge poporul că el era apostolul lui

Dumnezeu și că Coranul este cuvântul lui Dumnezeu. Citind Coranul observăm câteva argumente ce vizează convingerea celor care ascultă că cuvântul lui Dumnezeu era acum în arabă.

1. Coranul este în Acord cu Scripturile Anterioare

Ta Hă 20: 133

Și zic ei: „De ce nu ne aduce el un semn de la Domnul său?” Dar oare nu a venit la ei dovadă limpede care se află în scripturile de mai înainte de el?

COMENTARIU: Din când în când Coranul își argumentează veridicitatea confirmând scriptura anterioară a lui Dumnezeu, care este Biblia. Coranul relatează părți din Biblie în special

Geneza și Exodul. În celelalte cazuri există numai nume și fragmente din restul Bibliei. Este cu adevărat un semn de la

Dumnezeu? Biblia a fost în definitiv, desăvârșită cu peste 500 de ani înaintea Coranului, deci nu este deloc o pură minune faptul că

Muhammad a produs o carte, care seamănă în parte cu Biblia.

Coranul ar fi fost pe de altă parte un miracol desăvârșit dacă s-ar fi putut dovedi că Muhammad n-a avut niciodată acces la relatările biblice și totuși a reușit să producă o carte ca și

Coranul. Surse islamice arată că Muhammad, deja la vârsta de 9 până la 12 ani, a făcut prima sa călătorie cu o caravană de mărfuri în Siria, unde a intrat în contact cu creștini. Cunoaștem de asemenea că în timpul unei a doua vizite în Siria a arătat mare interes pentru iudaismul și creștinismul întâlnite acolo. A petrecut un anumit timp în acea vreme cu un călugăr creștin nestorian, numit Bahirah.⁴ În acea zonă trăiau și creștini și iudei. Existau trei triburi de iudei în Medina. Câteva triburi de beduini arabi erau creștine și aveau proprii lor episcopi. Întreaga populație a orașului

Nadirân era într-un fel creștină. Erau câțiva sclavi și mercenari creștini din Abyssinia în Meca A. Waraah Abn Nuf era un creștin din familia lui Muhammad, vărul soției lui Muhammad, Khadijah.

Waraah și Khadijah au fost primii din cei convinși de chemarea lui

Muhammad de a fi apostolul lui Allah.⁶ De aceea era un mare potențial pentru ca Muhammad să învețe despre caracterele și relatările biblice și de la iudei și de la creștini. Cunoaștem de asemenea că între vârsta de 30 și 40 de ani Muhammad era un căutător religios care s-a dedicat postului și meditării pentru lungi perioade de timp. Când mai târziu a primit prima „revelație”, la vârsta de 40 de ani, el a continuat dialogul și cu iudeii și cu creștinii, ceea ce este adesea confirmat de Coran. Pe lângă acestea, câțiva creștini s-au convertit imediat la islamism, iar mai

„*, *The Holy Qur'an*, Ali, nota 8, p. 7

Hiärpe, *Islam lära och livsmonster*, AWE/GEBERS, 1979, pp. 31 –

32

! * * *, *The Holy Qur'an*, Ali, c. 32, pp. 9 – 10

târziu și iudei. În lumina faptului că oamenii au discutat despre Biblie în fiecare zi, teoretic nu este deloc remarcabil faptul că Muhammad a putut vorbi despre caracterele și evenimentele ei.

Aceste detalii din Biblie care pot fi găsite în Coran sunt în adaos, ca și ceea ce poate fi considerat cuvântul relatării sub formă de poveste. Trebuie de asemenea notat faptul că există un număr considerabil de detalii în Coran care deviază foarte puternic de la relatările Bibliei, dar care sunt în schimb găsite în scrierile apocrife și în legendele iudaismului și creștinismului. Putem înțelege că acei iudei și creștini care l-au informat pe Muhammad despre credința lor nu erau ei înșiși în stare să facă diferența între ceea ce era biblic și ceea ce era apocrif sau legendă pură.

În fond suntem conștienți că această problemă există chiar între diferite grupuri de creștini în lumea de astăzi, în ciuda cunoașterii scrierii.

2. Evreii Convertiți la Islam

Al Ahkaf 46: 10

Spune: „Ce ziceți voi, dacă [se adeverește că el] este de la Allah și

voi îl tăgăduiți, în vreme ce un martor dintre fiii lui Israel face mărturie că este deopotrivă cu ea [cu Tora] și el crede în vreme ce voi vă arătați ngâmfaiți? Allah nu călăuzește neamul de nelegiuți.

COMENTARIU: Un număr de iudei s-au convertit la Islam. Totuși majoritatea covârșitoare a evreilor l-au respins pe Muhammad ca și profet. În Medina, dispute aprige au apărut între minoritatea evreiască și musulmani. În timpul acestor dispute mulți iudei și-au pierdut viața, dar cei mai mulți dintre ei au fost forțați să plece în exil.

3. Coranul a Venit în Limba Arabă

Al Shu ară 26: 192 – 199

Iar el este o revelație de la Stăpânul lumilor. A coborât cu el Duhul cel credincios peste inima ta, pentru ca tu să fi dintre prevenitori, într-o limbă arabă limpede. El a fost deja pomenit în scripturile înaintașilor.

Oare nu a fost un semn pentru ei [faptul că] îl cunosc cei înțelepți dintre fiii lui Israel? De l-am fi pogorât noi unui nearab și li l-ar fi recitat el, nu ar fi crezut în el.

COMENTARIU: Însuși faptul că Coranul a venit în limba arabă era considerat un argument foarte puternic în a fi cuvântul lui

Dumnezeu. Nici Vechiul, nici Noul Testament nu fuseseră traduse încă în arabă. Iudeii și creștinii au citit sfintele scripturi în limbi străine, dar acum răsărea un material în arabă care avea o formă ce se asemena cu Biblia și despre care Muhammad pretindea că este autenticată de Biblie. Faptul că Biblia nu era accesibilă în arabă a îngreunat destul de mult pe iudei și creștini în a dovedi că Coranul deviază într-adevăr de la Biblie în multe puncte, și dacă cineva reușea să convingă audiența de acest fapt, Muhammad explica cum că el, fie tăinuia adevărul, fie distorsiona interpretarea scrierilor din Scriptură.

4. Nimeni nu poate Produce o Astfel de Recitare

AlTur 52: 33 – 34

Sau zic ei: El l-a născocit! Ba nu, dar ei nu vor să creadă. Să aducă ei o poveste asemenea lui dacă grăiesc ei adevăr!

COMENTARIU: Muhammad era evident acuzat de fabricarea

Coranului și atunci el a provocat pe adversarii săi să producă ei înșiși o istorisire similară, și se pare că Le-a reușit.⁷ Întrebarea este dacă ei erau incapabili să rivalizeze. Aceasta nu s-a datorat limbajului însuși, deoarece erau poeți ce trăiau în Meca la acea vreme, acceptați ca având o mare abilitate, de exemplu Intraul

Qays.¹

Pe de altă parte nu a fost nimeni între ei în stare să producă o carte care să se asemeze cu Biblia în conținut, odată ce nu exista, după cât se pare, niciun alt poet arab în Meca cu aceeași profunzime a cunoștinței în ce privește relatările evreiești și creștine.

Musulmanii scot adesea în evidență faptul că Coranul este scris în cea mai bogată și frumoasă arabă și că însăși limba Coranului este dovada că acesta trebuie să fie cuvântul lui Dumnezeu. Fără îndoială cei mai mulți experți în lingvistică consideră Coranul a fi de înaltă clasă, dar în același timp există o bună parte din aceștia

Care spun că există poezia arabă veche deseori mai veche decât Coranul, care din punct de vedere lingvistic și statistic este de mai înaltă clasă, de exemplu: „Al Mu'allakât” sau „Makâmât” de Harârî.⁹

—.

7 vezi de asemenea Sura Al Baqarah 2: 23

8 St Clair Tisdall, *The Sources Of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 9

9 Pfander, *Balance Of Truth*, The Religious Tract Society, 1910, p. 264

5. Coranul este Minunea lui Muhammad

Al Ankabut 29: 50 – 51

Și ei zic: „De ce nu i se trimit lui minuni de la Domnul său?”

Spune:

„Ci minunile sunt numai la Allah, iar eu sunt doar un Prevenitor limpede”. Oare nu le este lor de ajuns că Noi ți-am trimis ție Cartea care le este recitată? Întru aceasta este îndurare și pomenire pentru un neam [de oameni] care vor să creadă.

COMENTARIU: într-o bună parte din locurile din Coran, audiența lui Muhammad cere semne pentru a crede în el ca apostol al lui

Dumnezeu. Mereu Coranul este arătat ca fiind semnul lui Muhammad.

CONCLUZIE: Niciunul din argumentele de mai sus nu pare în mod particular convingător astăzi, dar când ne punem în situația ce domina Peninsula Arabă a secolului VII, argumentele devin în mod considerabil mai convingătoare.

Coranul este în Concordanță cu
Revelațiile Anterioare

Acest domeniu este important odată ce islamismul învață că

Biblia este deformată [muharraf]. Se consideră faptul că iudeii și creștinii [numiți „Oamenii Cărții” în Coran] au falsificat textele biblice astfel încât Biblia este o amestecătură de adevăr cu minciuni. Întrebarea care răsare imediat este bineînțeles când a avut loc pretinsa falsificare. Însuși Coranul învață că propriile sale texte confirmă revelațiile anterioare [Biblia] și că aceste scripturi erau în posesia iudeilor și creștinilor în timpul vieții lui

Muhammad.

1. Coranul Confirmă Scripturile Anterioare

Al Baqarah 2: 89

Și când Le-a venit Cartea de la Allah, întărind-o pe cea pe care o aveau ei...

COMENTARIU: Aici Muhammad vorbește despre iudei și creștini.

Putem trage două concluzii importante din acest verset. În primul rând Muhammad a crezut că Coranul a confirmat Scriptura anterioară de la Dumnezeu, și în al doilea rând, Muhammad a știut că aceste scripturi erau în posesia iudeilor și creștinilor din secolul al VII-lea.

2. Oamenii Cărții au Pretins că nu a știut

Al Baqarah 2: 101

Și când a venit la ei un trimis al lui Allah, întărind ceea ce ei aveau, o parte dintre cei care aveau Scriptura au lepădat Cartea lui Allah în spatele lor, ca și când ei nu ar ști nimic.

COMENTARIU: Muhammad a considerat Coranul ca fiind *confirmarea a tot ceea ce a fost cu ei* [mussaddikun lima în ahum], cu alte cuvinte Biblia. Oamenii Cărții ar fi trebuit să confirme că Coranul era de la Dumnezeu. În schimb, Muhammad a susținut că un oarecare număr dintre ei au lepădat cuvântul lui

Dumnezeu și s-au purtat ca și cum nu au știut ce este în Biblie.

3. Iudeii și Creștinii au Studiat Biblia în Timpul lui

Muhammad

Al Baqarah 2: 113

Au zis iudeii: „Creștinii nu au niciun temei!” Și au zis creștinii: „Iudeii nu au niciun temei!” Și totuși ei citesc Scriptura.

COMENTARIU: Muhammad știa că iudeii și creștinii au avut dezacorduri în ce privește interpretarea Bibliei, dar de asemenea știau că ambele grupări au studiat aceleași scripturi. Forma verbului „yatluna” [tradus „studiu”] arată că ei au făcut aceasta în secolul al VII-lea.

4. Biblia a Fost Studiată și Predată de Creștini

Ali Imrân 3: 79

Fiți închinători mie și nu lui Allah! ci [se cuvine să spună]: „Fiți supuși Domnului, pentru că voi ați învățat [pe alții] Cartea și ați iscodit-o”.

COMENTARIU: Muhammad a fost indignat de afirmațiile, unor creștini conform cărora Iisus a spus poporului să se închine lui și nu lui Allah. Muhammad a considerat aceasta o minciună care nu avea cum să fie găsită în Carte [care este corectă]. Totuși, din nou evidențiază faptul că creștinii au studiat și predat din Biblie și de aceea trebuie să o fi cunoscut mai bine.

5. Iudeii și Creștinii sunt Provocați să rămână fideli

Bibliei

Al Mă idah 5: 68

Spune: „O, oameni ai Cărții! Voi nu vă sprijiniți pe nimic, până ce nu veți împlini Tora și Evanghelia și ceea ce vi s-a trimis de către Domnul vostru!”

COMENTARIU: Muhammad este din nou indignat pe Oamenii

Cărții din cauza refuzului lor de a accepta că, fie el, fie Coranul, a venit de la Dumnezeu. Odată ce este convins că Coranul confirmă Biblia, el îi provoacă pe iudei și pe creștini să adere la

Biblie astfel încât să realizeze adevărul despre Coran.

Provocarea rămâne fără semnificație dacă Biblia nu era în același timp disponibilă în limba arabă.

6. Cei care Ascultă sunt Provocați să țină seama de Oamenii Cărții

Yunus 10: 94

Iar dacă tu ai îndoială asupra celor pe care ți le-am trimis, atunci întreabă pe cei care au citit cartea revelată mai înainte de tine. Ți-a venit Adevărul de la Domnul tău! Așadar nu fi printre cei care au îndoieli!

COMENTARIU: Muhammad sau cei care ascultă sunt provocați să întrebe pe cei ce au citit Cartea mai înainte, pe Oamenii Cărții, astfel ca mesajul Coranului să fie confirmat pentru ei. Această provocare devine fără semnificație dacă cartea lor era deformată.

CONCLUZIE: Aceste câteva versete sunt suficiente pentru a arăta că Muhammad era convins că Coranul a confirmat cărțile anterioare, Biblia. Acesta este motivul pentru care el inițiază cu curaj o provocare către iudei și creștini pentru a susține Biblia și către auditoriul său de a ține seama de sfaturile Oamenilor Cărții dacă au dubii.

De asemenea, am văzut cum Coranul confirmă faptul că scripturile anterioare au existat în timpul perioadei lui

Muhammad. Ele au fost de asemenea citite, studiate și predate ca învățătură de către iudei și creștini. Muhammad presupune că

Oamenii Cărții cunosc Biblia dar nu poate înțelege de ce iudeii și creștinii nu îl primesc ca și mesagerul lui Dumnezeu și Coranul ca și Cuvântul lui Dumnezeu. Este imposibil de găsit un răspuns la întrebarea „Când a fost deformată Biblia?”:

Nu poate să fi avut loc înainte ca Coranul să fi provocat pe creștini și iudei să susțină Biblia, și înainte ca să fi provocat pe oamenii obișnuiți să apeleze la Oamenii Cărții dacă au dubii cu privire la Coran. Biblia trebuie deci să fi fost demnă de încredere chiar pe timpul lui Muhammad.

Nu poate să fi avut loc după scrierea Coranului, odată ce avem aproximativ 4.000 de manuscrise ale Noului

Testament datând înainte de vremea lui Muhammad.

Toți criticii proeminenți sunt de acord că Biblia pe care o avem astăzi este în mod clar și esențial identică cu Biblia secolului al VII-lea.

5 McDowell, *Evidence that Demands a Verdict*, Campus Crusade for Christ, 1972, p. 46

Coranul este Pozitiv față de Oamenii Cărții în majoritatea capitolelor [sura] timpurii se poate vedea că

Muhammad prezintă o atitudine pozitivă față de Oamenii Cărții, adică față de evrei și creștini. Aceasta este o poziție cât se poate de naturală, din moment ce el pretinde că acest Coran a confirmat într-adevăr Biblia. Abia mai târziu, Coranul a atacat

Oamenii Cărții, când majoritatea evreilor și a creștinilor nu l-au acceptat pe Muhammad, ca profet sau Coranul ca și Cuvânt al lui

Dumnezeu. Din acest motiv întâlnim atât versete pozitive cât și negative față de Oamenii Cărții, în funcție de situație.

1. Evreii au Primit Cartea lui Dumnezeu și Sarcina de a o

Păstra

Al Mă idală: 44

Noi am pogorât Tora, în care este călăuzire dreaptă și lumină. După ea judecă profeții cei supuși voinței lui Allah, rabinii și învățații, că lor li s-a încredințat spre păstrare Scriptura lui Allah și ei sunt martori pentru ea.

COMENTARIU: Coranul recunoaște Pentateuhul, Cărțile lui

Moise. Cărțile lui Moise au înregistrat legile și standardele lui

Dumnezeu ca o temelie și un ghid din partea Lui. De pe aceeași temelie au vorbit și profeții Vechiului Testament. Toate acestea, potrivit Coranului-au fost puse în Cartea lui Dumnezeu-care era Codul pentru evrei. Rabinii și cărturarii s-au comportat în conformitate cu această carte. Lor, de asemenea li s-a încredințat sarcina de a păstra și proteja [istahfaza] Cartea lui Dumnezeu.

2. Evreii sunt Provocați să rămână Credincioși Cărții

Al Arâf 7: 169 – 170

Și-au cercetat ei ce se află într-însa. Dar Casa din Lumea de Apoi este mai bună pentru cei care au frică! Oare nu voiți să pricepeți? Iar cei ce se țin de Carte și împlinesc Rugăciunea [As-Salat], [să știe că] Noi nu lăsăm să se piardă răsplata celor cuvioși!

COMENTARIU: Coranul promite acelor evrei care s-au ținut strâns de Vechiul Testament și de rugăciuni că ei vor avea parte de viața veșnică, ceea ce arată că Muhammad a considerat temelia lor ca fiind cea bună, dar mulți dintre ei nu au trăit în concordanță cu scrierile Bibliei.

3. Evreii și Creștinii nu au de ce să se teamă de Judecată

Al Mă idah 5: 69

Cei ce au crezut, cei care s-au iudaizat, Sabeeni și creștinii, aceia dintre ei care vor crede în Allah și în Ziua de Apoi și vor săvârși fapte bune, nu au a se teme și nici nu se vor întrista.

COMENTARIU: Acest verset pare să spună că atâta vreme cât evreii și creștinii își urmează propria credință, vor merge în cer și n-au de ce să se teamă de judecată. Problema este însă că în anumite

versete se spune că trebuie să creadă și în Coran, ca și Cuvânt al lui Dumnezeu și în Muhammad ca și trimisul lui Dumnezeu [2: 40 – 41; 3: 31; 4: 150 – 151; 7: 157; 33: 40; 61: 6]. Este uimitor faptul că sabienii sunt puși laolaltă cu musulmanii, evreii și creștinii, de vreme ce ei reprezentau idolatria practică în zonă [oponenții Islamului, idolatrii trebuie să devină musulmanii sau să fie executați].

4. Ucenicii lui Iisus erau Credincioși Adevărați

Al Măidah 5: 111

Și Eu le-am revelat apostolilor, zicând: „Credeți în Mine și în Trimisul

Meu!”, au răspuns ei: „Noi credem, deci mărturisește că noi suntem cu desăvârșire supuși [musulmani]!”

COMENTARIU: Coranul mărturisește că ucenicii lui Iisus erau credincioși adevărați [vezi Al Imrân 3: 52]. Ei au fost cei care au scris Evanghelia și evenimentele din jurul lui Iisus. Ei au fost martori oculari la moartea și învierea lui Iisus. Ei au fost de asemenea însărcinați să răspândească credința creștină în

Imperiul Roman. Această chestiune evidentă este necesară cât timp Islamul afirmă că Biblia a fost distorsionată de evrei și creștini.¹¹

Dar cum ar putea fi posibil din punct de vedere teoretic să duci mai departe o asemenea distorsiune a Noului Testament după ce Evanghelia a fost răspândită pe regiuni întinse? Întrebări precum când, cum, cine și de ce privitoare la acuzațiile nefondate ale Islamului împotriva Bibliei, încă persistă astăzi.

Hiärpe, *Islam lära och livsmdnster*, AWE/GEBERS, 1979, pp. 31 – 32

5. Urmașii lui Iisus vor fi Făcuți mai Mari peste cei care au Respins Credința

Ăli Imrân 3: 55

[Adu-ți aminte] când Allah a zis: „O, Iisus! Eu îți voi da o răsplată

îmbelșugată, te voi înălța la Mine, te voi mântui de cei care nu cred și îi voi pune pe cei care te-au urmat peste cei care nu cred până în ziua învierii.

COMENTARIU: Versetul privitor la moartea lui Iisus îl voi comenta mai târziu.¹² Dar este interesant că ucenicii lui Iisus sunt menționați într-o lumină suficient de pozitivă pentru a primi o poziție mai înaltă decât cei necredincioși.

CONCLUZIE: Coranul prezintă un număr considerabil de formulări pozitive atât despre evrei cât și despre creștini. Este normal, dacă ne gândim la atitudinea pozitivă a lui Muhammad față de cartea lor, Biblia. Din păcate, trebuie spus că de asemenea Coranul aduce o multitudine de relatări negative împotriva evreilor și creștinilor pentru că nu l-au acceptat nici pe

Muhammad, nici Coranul.

12 Vezi capitolul 7: Iisus în Coran, 11. A murit Iisus cu adevărat?

p. 61

Coranul Deviază de la Biblie

Muhammad pretinde că [acesta] Coranul confirmă Scripturile timpurii. Dar un cititor familiarizat cu Biblia va vedea cu multă ușurință că există un număr mare de detalii în povestirile

[relatările] Coranului care sunt vizibil deviate de la Biblie.

Desigur eu nu pot atinge aici decât o parte a materialului. Există pe lângă aceasta multe exemple care se găsesc în afara istoriei biblice. Cât privește învățăturile Coranului despre Iisus, voi discuta mai pe îndelete într-un capitol separat. Am dat exemple într-o oarecare ordine cronologică, bazată pe cronologia Bibliei.

1. Cain, Abel și Corbul

Al Mă'idah 5: 31

Și a trimis Allah un corb, ca să scurme pământul, pentru a-i arăta cum să îngroape cadavrul fratelui său. Atunci el a zis: „Vai de mine! Oare sunt eu mai neputincios decât acest corb și nu sunt în stare

să îngrop cadavrul fratelui meu?” Și a ajuns el astfel să se căiască.

COMENTARIU: în relatările biblice despre Cain și Abel [Geneza 4: 1 – 16] nu este menționat nici singur cuvânt despre vreun corb.

De unde o fi aflat Muhammad despre corbul care a ajutat la înmormântarea lui Abel? S-ar putea ca cineva să argumenteze că Dumnezeu a revelat acest nou detaliu. Și totuși nu este mare lucru faptul că acest detaliu este menționat într-o legendă evreiască despre Adam, Eva, Cain și Abel care se găsește în

„Pirke Rabbi Eliazu”. 13

2. Soțiile lui Noe, Lot și Faraon, și Fecioara Maria

Al Tahrâm 66: 10 – 11

Allah Le-a dat drept pildă pentru aceia care nu cred pe muierăa lui Noe și pe muierăa lui Lot, care s-au aflat sub oblăduirea a doi robi evlavioși dintre robii Noștri și pe care i-au viclenit... Și Allah a dat-o drept pildă pentru aceia care cred pe muierăa lui Faraon, care a zis:

„Doamne, durează-mi mie o casă lângă Tine în Rai și mântuiește-mă pe mine de Faraon și de fapta sa...”

COMENTARIU: Problema este că Biblia nu menționează nimic despre soția lui Noe ca fiind un exemplu rău ori despre soția lui

Faraon ca un bun exemplu.

3. TATĂL LUI AVRAAM

AIAN am6: 74

[Adu-ți aminte când] Avraam i-a zis lui „Azar, tatăl său” ...

COMENTARIU: Conform cu Geneza 11: 26, tatăl lui Avraam se numește Terrah. E adevărat că numele se pot schimba de la o limbă la alta, dar diferența în acest caz este prea mare.

4. Avraam Refuză să se închine la Idoli

Al Anbivâ 21: 52

Și când Le-a zis el tatălui său și neamului său: „Ce sunt aceste chipuri la care voi vă închinați?

13 St. Clair Tisdall, *The Sources Of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 15

COMENTARIU: în sura Al Anbivâ 21: 51 – 75 putem citi un

dialog destul de lung dintre Avraam și contemporanii săi în care el vorbește despre credința într-un singur Dumnezeu adevărat.

Faptul că Avraam a avut acele conversații cu contemporanii săi, nu constituie un fapt de neconceput, și ceea ce Avraam a spus era corect dar nici un singur cuvânt din acest dialog nu poate fi găsit în Biblie.

5. Avraam și Cuptorul încins

Al Sâffât 37: 97

Au zis ei: „Înălțați pentru el un altar și aruncați-l în flăcări!”

COMENTARIU: Coranul descrie în diferite locuri cum închinătorii la idoli erau mâniați de argumentele lui Avraam împotriva idolatriei lor și de învățăturile lui cu privire la un singur Dumnezeu adevărat. În mai multe pasaje se poate citi cum au pregătit un fel de cuptor încins în care l-au azvârlit pe Avraam, dar Dumnezeu îl salvează din cuptorul în flăcări. Relatarea e pitorească; amintește de cuptorul încins din care Dumnezeu i-a scăpat pe Șadrac.

Meșac și Abed-Nego [Daniel 3].

Din nou aruncarea lui Avraam într-un cuptor încins nu se găsește în Biblie, în schimb o găsim în cartea ebraică *Midrash Rabbah*”.

Aceasta îți dă impresia că Muhammad nu știa ce venea din Biblie și ce venea din surse extrabiblice.

St. Clair Tisdall, *The Sources of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 16

6. AVRAAM ȘI KAABA

Al Hajj 22: 26

[Și adu-ți aminte] când Noi i-am arătat lui Avraam locul casei [Al-Ka’aba], [zicându-i]: „Nu-mi face Mie nimic ca asociat și curățește

Casa Mea pentru aceia care o înconjoară și pentru aceia care stau în picioare [rugându-se] și pentru cei ce se închină sau se prosternează!”

COMENTARIU: Potrivit Coranului, Avraam a primit Kaaba de la Dumnezeu în Meca ca un sfânt locaș de închinăciune. Nu există

surse sau dovezi istorice nici în Biblie nici altundeva care să confirme că Avraam a fost vreodată la Meca. În plus, conform

Islamului, Avraam și fiul său Ismail au construit adevărata Kaaba.

Știm că această Kaaba a fost locașul sfânt al sabienilor, a căror religie era în Meca înainte de Islam.¹⁵ Piatra neagră care este înconjurată și sărutată, precum și alte ritualuri care se desfășoară în timpul pelerinajului făceau parte din credința timpurie și care au fost păstrate în Islam. În zorii credinței islamice, Allah primea închinare cu fața spre Ierusalim, dar mai târziu, după un an și patru luni în Medina [anul 623] direcția rugăciunii a fost schimbată spre Kaaba la Meca.¹⁶

7. IOSIF ȘI SOȚIA LUI POTIFAR

Yusuf 12: 31

Și când a afișat ea de clevetirea lor, a trimis ea la ele, Le-a pregătit rezeamătoare și a dat fiecăruia dintre ele câte un cuțit. Și atunci a zis:

„Ieși afară la ele, [Iosif]!” Iar când l-au văzut, s-au minunat de el peste

15 Hiârpe, *Islam lăra och livsmdnster*, AWE/GEBERS, 1979, p. 30

16 Sura 2: 142 – 143 și *The Holy Qur'an*, Ali, nota 141

măsură și și-au tăiat mâinile, în vreme ce ziceau: „Allah să ne ferească! Acesta nu este om! Acesta este un înger nobil!”

COMENTARIU: Este adevărat că Biblia ne spune despre încercarea soției lui Potifar de a-l seduce pe Iosif [Geneza 39: 1

20]. Dar nu există niciun banchet la care femeile să primească fiecare câte un cuțit și la sosirea chipeșului Iosif să înceapă să strige și să-și taie mâinile, fie a evita, pe cât posibil, comiterea aceluiași păcat ca și soția lui Potifar, fie pentru că și-au pierdut complet cumpătul în timpul ospățului [la vederea lui]!

8. Moise Adoptat de Soția lui Faraon

Al Qasas 28: 9

Și a zis soția lui Faraon: [Acest copil] va fi o bucurie pentru mine

și pentru tine! Nu-I ucideți! S-ar putea să ne fie de folos sau îl vom lua noi ca fiu!

COMENTARIU: Versiunea Coranului despre venirea lui Moise la curtea lui Faraon se potrivește cu cea a Bibliei, cu o singură excepție: în Coran, soția lui Faraon e cea care-l adoptă pe Moise, în timp ce în Biblie, Moise e adoptat de fiica lui Faraon [Exod 2: 10].

9. Moise și Strania Călătorie a unui Necunoscut

Al Kahi 18: 60

[Adu-ți aminte] când Moise i-a zis slujitorului său: „Nu mă voi opri până ce nu vom ajunge la întâlnirea celor două mări, chiar dacă voi umbla ani îndelungați.

COMENTARIU: Acest pasaj din Coran vorbește despre o călătorie ciudată făcută de Moise și un necunoscut. Necunoscutul la ordinul lui Dumnezeu, scufundă un vas [o barcă], omoară un om și înalță un zid. Apoi omul îi explică lui Moise de ce a făcut aceste lucruri. S-a văzut a fi un motiv mai adânc pe care nerăbdătorul Moise nu a fost în stare să-l înțeleagă de la început.

Aceasta este o altă legendă interesantă căreia îi lipsește complet suportul biblic.

10. Moise și aaron înaintea lui Faraon și a Vrăjitorilor

Ta Hă 20: 71

El este mai marele vostru care v-a învățat vrăjitoria! Eu vă voi tăia mâinile și picioarele voastre în cruciș și vă coi răstigni de trunchiurile palmierilor...

COMENTARIU: Magicienii, vrăjitorii lui Faraon și-au dat seama că puterea lui Dumnezeu era mai mare decât a lor. Apoi, Faraon i-a amenințat cu crucificarea și cu tăierea mâinilor și a picioarelor, în Exod, nu găsim nimic despre acest lucru. Aceasta înseamnă că nici crucificarea, nici mutilarea nu erau practicate în Egiptul antic, lucru despre care Faraon nu a avut habar. Aceste practici totuși au fost cunoscute de Muhammad, el însuși impunând această pedeapsă pentru

cei ce se opuneau Islamului [Sura Al
Mă'idah 5: 33].

11. Faraon și Haman

Ghâfir 40: 36 – 37

Și Faraon a zis: O, Haman, durează-mi [zidește-mi, n.tr.] mie un turn, poate că voi ajunge la cărări, la cărările cerurilor, astfel încât să-l văd pe Dumnezeu lui Moise...

COMENTARIU: Cine a fost acest Haman chemat să-i construiască lui Faraon un palat enorm ca să se poată înălța până la Dumnezeu lui Moise? Haman este menționat în diferite locuri din Coran alături de Faraon. Cineva ar putea avea impresia că Muhammad a crezut că este un fel de prim-ministru al lui

Faraon.

Nu există niciun cuvânt despre fantasticele clădiri ale lui Faraon ori despre vreun Haman în Exod. Biblia prezintă totuși povestea unui anume Haman, care era ca și un prim-ministru în Persia sub domnia regelui Xerxes [Estera 3: 1]. Poate fi un caz de identificare greșită pentru Muhammad?

12. Muntele Sinai a Plutit peste Copiii lui Israel în Deșert

Al Araf 7: 171

Și când am ridicat Noi muntele deasupra lor, ca și când ar fi fost un umbrar, și ei și-au închipuit că va cădea peste ei...

COMENTARIU: Coranul afirmă că atunci când Moise și copiii lui

Israel erau pe muntele Sinai, tot muntele s-a ridicat de la pământ și a plutit pe deasupra capetelor lor ca un acoperiș uriaș.

Este adevărat că în Exod 19: 16 – 19 ne sunt prezentate mari manifestări ale prezenței lui Dumnezeu pe munte sub formă de tunete și fulgere, foc, fum, zgomot puternic și cutremur de pământ. Dar nu există nici cel mai mic cuvânt că muntele Sinai ar fi plutit în aer.

13. Moise, Aaron, Vițelul de Aur și Al Samiri

Ta Hă 20: 85

A zis: Noi am pus neamul tău la încercare, supă tine, și As-Samiri l-a dus pe el în rătăcire.

Ta Hă 20: 87 – 88

...și asemenea Le-a aruncat și As-Samiri. Și Le-a scos lor un vițel-un corp [neînsuflețit] cu muget-și ei au zis: „Acesta este Domnul vostru și Domnul lui Moise, însă el l-a uitat”.

COMENTARIU: O relatare detaliată a lui Moise, Aaron și a vițelului de aur este dată în Biblie [Exod 32: 1 – 35]. Se afirmă clar că Aaron, la cererea expresă a poporului, a făcut un vițel de aur cu propriile-i mâini și a spus: „Acesta este Dumnezeuul tău.

Israele, care te-a scos din Egipt”. Dar în Coran, Al Samiri este cel care a abătut poporul de la calea sa și tot el este cel care a făcut vițelul, în timp ce Aaron este cu totul nevinovat. În sura 20: 97

unde Al Samiri este mustrat de Moise, i s-a spus că cenușa idolului rău va fi aruncată în mare. Cine este atunci acest Al

Samiri, care nu este menționat nici măcar o dată în tot Exodul?

Să fi scos Muhammad un nume pur și simplu din imaginația sa?

Este o conexiune forțată între Al Samiri și vițelul de aur al Bibliei.

Numele *Al Samiri* înseamnă, foarte simplu *Samariteanul* în arabă.

După moartea regelui Solomon, în 923 î.Hr., Israelul a fost divizat în două împărății. Cu vremea Samaria a devenit capitala împărăției nordice, un oraș care a fost fondat în jurul anului

875 î.Hr., cu sute de ani după Moise și Aaron.¹⁷ Primul rege în nord a fost Ieroboam. El făcuse doi viței de aur și spusese: „Iată dumnezeii tăi Israele care te-au scos afară din țara Egiptului” [1

Împărați 12: 25 – 31], ceea ce reprezintă spusele lui Aaron cu câteva sute de ani înainte. Este posibil ca Muhammad să fi încurcat vițeei, deși îi despărțeau câteva sute de ani și prin urmare, să vorbească despre un Samaritean care a făcut un vițel de aur?

Samaritenii, ca și popor etnic a apărut mult mai târziu, după ce asirienii au învins regatul de nord și au luat oameni în captivitate în anul 722 î.Hr., Israelii rămânând în zonă s-au amestecat cu alți oameni și astfel s-au format „Samaritenii”. Din acest motiv putem exclude posibilitatea ca un etnic samaritean să fi fost cu Aaron și să fi făcut un vitei de aur.

„Bibelfaktai Fără, Encyclopedia of the Bible, Lion Publishing, Libris 1986, p. 272.

14. Miriam și Fecioara Maria

Mariam 19: 28

O, soră a lui Aaron, tatăl tău nu a fost un om [făcător] de rău, iar mama ta nu a fost o târfa.

COMENTARIU: După cum putem vedea, Coranul pretinde că tatăl fecioarei Maria se numea Intran. În Noul Testament nu ni se spune cum se numea tatăl Mariei. De unde l-a scos atunci

Muhammad pe Intran? Trebuie menționat că „Maria” și sora lui Moise, „Miriam”, sunt nume identice, în arabă „Maryam”; prin urmare e posibil să se fi confundat cele două „Maryam”. Noi știm că tatăl lui Aaron, al lui Moise și al Mariei se numea Amran [1

Cronici 6: 3], cu alte cuvinte o similaritate înșelătoare cu Intran.

Poate fi foarte bine cazul unei identități greșite. Al doilea verset

[19: 28] ne spune că fecioara Maria tocmai a dat naștere pruncului

Iisus și cum oamenii încep să pună la îndoială puritatea și virginitatea Mariei. La acestea, noul-născut Iisus vorbește în apărarea mamei sale.

Iarși putem avea impresia că Muhammad Le-a încurcat pe cele două „Maryam”, altfel spus Miriam [sora lui Aaron și Moise] și fecioara Maria. Biblia nu ne dă detalii despre frații fecioarei Maria.

Cu toate acestea știm că Miriam, care a trăit înaintea Mariei cu mai mult de 1.000 de ani, era sora lui Aaron [Exod 15: 20].

15. Tâl Ot [Saul] și Ghedeon

Al Baqarah 2: 249

Și când a purces Talut cu oștenii săi, a zis el: lată, Allah voiește să vă încerce cu un râu, acela care va bea nu va mai fi de partea mea [...]

afară de cei care vor lua o sorbitură cu căușul palmei lor.

COMENTARIU: Tâlut este identificat ca fiind regele Saul.¹⁸ Biblia nu spune nimic despre o astfel de testare a armatei lui Saul. Este totuși aproape identică cu modul în care a fost testată armata lui

Ghedeon [Judecători 7: 4 – 6]. E puțin probabil să rezulte altceva, decât că Muhammad a încurcat iarăși evenimentele și oamenii.

16. ÎNTELEPTUL SOLOMON

Al Narul 27: 16 – 19

Și Solomon l-a moștenit pe David și a zis: „O, voi oameni! Noi am fost învățați graiul păsărilor și nu s-a dat nouă din toate lucrurile. Acesta

*, *The Holy Qur-an*, Ali, nota 284

este harul cel limpede!” Și au fost adunate la Solomon ostile sale de djinji, de oameni și de păsări și au fost ele aranjate în cete. Și când au sosit ele din Valea Furnicilor, a zis o furnică: „O, voi furnicilor! Intrați în casele voastre, ca să nu vă strivească Solomon și ostile sale, fără ca ei să-și dea seama!” El a surâs, veselindu-se de vorbele ei, și a zis:

„Doamne, îngăduie-mi mie să îți mulțumesc pentru harul pe care l-ai revărsat asupra părinților mei și să săvârșesc fapte bune de care tu să fii mulțumit și ajută-mă pe mine să fiu prin îndurarea ta printre robii tai cei evlavioși!

Narul 27: 38 – 40

A zis el: „O, voi înalți dregători! Cine îmi va aduce mie tronul ei, înaintea ei să vină la mine supuși?” A zis un dregător dintre djinni:

„Eu ți-l voi aduce mai înaintea ca tu să te ridici de pe locul tău, că eu sunt în stare de aceasta și sunt vrednic de încredere!” A zis unul

care avea știință de Carte: „Eu ți-l voi aduce înaintea ca tu să clipești din ochi!” Și când a văzut [Solomon tronul] stând înaintea lui...

AI Narul 27: 44

I s-a zis ei: „Intră în palat!” Și când l-a văzut ea, l-a socotit a fi o mare adâncă și [și-a ridicat poalele], descoperindu-și pulpele. Atunci.

[Solomon] a zis: „Este un palat pardosit cu cristal”.

COMENTARIU: Este adevărat că sunt dese relatările din Biblie despre înțelepciunea și palatul lui Solomon [1 împărați 1-11], dar versiunea Coranului despre Solomon abundă în detalii ireale și fabuloase de negăsit în Biblie, ca de pildă:

Solomon poate vorbi cu păsările [v. 16].

Armata lui Solomon este alcătuită din oameni, djinni

[duhuri] și păsări [v. 17].

Furnicile vorbesc între ele și Solomon le înțelege conversația [vv. 18 – 19].

Păsărea numită „AI Hudhud”, îi spune lui Solomon ce se întâmplă în Șeba, unde o regină domnește pe un tron mareț.

„AI Hudhud” este însărcinată să zboare cu un mesaj către regina din Șeba, care se decide să-l viziteze pe Solomon

[vv. 27 – 37].

Înainte de sosirea reginei la Ierusalim, Solomon îi întreabă pe cei de la Curte dacă poate cineva să mute tronul reginei de la Șeba [Yemen] la Ierusalim, înainte de a ajunge ea acolo, și cineva de la Curte să aducă tronul reginei într-o clipită [vv. 38 – 40].

Solomon ordonă ca acum tronul să fie în mod supranatural schimbat, aproape de nerecunoscut, spre a o testa pe regină [vv. 41 – 42].

Când regina intră în palatul lui Solomon ea vede că podeaua este făcută din apă! Așa că își ridică poalele, dezvelindu-și picioarele. Solomon o informează imediat că podeaua este făcută din sticlă [v. 44].

De unde să fi luat Muhammad această versiune cu păsări și furnici care vorbesc, un tron zburător și un palat cu o podea din sticlă

care pare ca un lac? Nimic din toate acestea nu se află în

Biblie, dar există în cartea ebraică // *Targum Of The Book Of*

Esther.™ Pentru a câta oară vedem că Muhammad a auzit o legendă ebraică, dar nu a realizat că niciunul din ciudatele detalii nu aparține de fel Bibliei și în felul acesta întreaga poveste ajunge în Coran.

19 St. Clair Tisdall, *The Sources of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 24

17. Dhu al Qarnayn [Alexandru cel Mare]

Al Kahi 18: 83

Ei te întreabă despre Ohu-I-Qarnayn. Spune: „Vă voi pomeni vouă ceva despre el!”

COMENTARIU: Cine este Dhu al Qarnayn [cel cu două coarne], descris în sura 18: 82 – 101? în Apendixul VI al *Coranului cel Sfânt*.

AH, la pagina 738, citim: „Acum, în general, lumea islamică a acceptat că Alexandru cel Mare este cel menționat prin epitetul

Dhu al Qarnayn”. Ali continuă în pagina 740 cu o opinie proprie: „Personal, nu am nicio îndoială că Dhu al Qarnayn este

Alexandru cel Mare”. Problema este că acest idolatru e descris în text ca fiind un credincios adevărat [sura 18: 86, 95, 98]. Putem concluzia foarte simplu că Muhammad nu știa că Alexandru fusese un idolatru, ci în schimb, el a crezut că acesta a avut o credință reală în singurul Dumnezeu adevărat.

18. Fecioara Maria și Zaharia

Alilmrân3: 37

Domnul ei a acceptat-o cu bună primire și a lăsat-o să crească cu bună creștere și a încredințat-o lui Zaharia.

COMENTARIU: Conform Coranului, Zaharia, tatăl lui Ioan

Botezătorul, a fost acela care a crescut-o pe Maria. Nu există nicio relatare în acest sens în Biblie. Se găsește într-o scriere apocrifă în limba arabă, *Istoria Tatălui nostru cel sfânt și veșnic*.

Tâmplarul.20 încă o dată, se dovedește că Muhammad nu putea să facă diferența între ceea ce provenea din Sfânta Scriptură și ce

provenea din surse extrabiblice.

19. Zaharia a Rămas Mut

Al Imrân 3: 41

A zis [Zaharia]: „Doamne, dă-mi mie un semn!” i-a răspuns [Allah]:

„Semnul tău va fi că nu vei putea vorbi cu oamenii, vreme de trei zile, decât prin semne!

COMENTARIU: în concordanță cu Coranul, Zaharia i-a cerut lui Dumnezeu un semn care să-i arate că va avea un fiu. Semnul lui Dumnezeu era că Zaharia va fi mut trei zile. Conform cu Luca

1: 18 – 20, Zaharia a rămas mut datorită necredinței lui, iar în concordanță cu Luca 1: 59 – 64, el a fost mut până după nașterea fiului său, cel puțin nouă luni. Încă o dată Muhammad greșește în detaliile pe care le oferă, în încercarea lui de a reproduce materialul biblic.

20. Maria îl Naște pe Iisus

Maryam 19: 22 – 23

Și ea l-a zămislit și s-a retras cu el într-un loc depărtat. Și-au apucat-o durerile lângă trunchiul unui curmal și ea a zis: „O, de aș fi murit înainte de aceasta și cu totul de-aș fi fost uitată!”

COMENTARIU: întregul portret al nașterii lui Iisus sub un palmier, din sura 19, care se încheie cu o prelegere de apărare a lui Iisus, conține multe detalii care nu se regăsesc în Matei 1 sau Luca 1 și

20 St. Clair Tisdall, *The Sources Of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 53

2. Oricum, multe din detaliile Coranului se regăsesc în diferite cărți creștine apocrife. În apocrifa arabă, Evanghelia Infantilă²¹, putem citi că bebelușul Iisus putea să vorbească. Încă o dată, se pare că Muhammad nu putea face diferența dintre materialul biblic și extrabiblic.

21. Iisus a Profețit despre Muhammad

AIS – aff61: 6

Și [adu-ți aminte] când Iisus, fiul Mariei a zis: „O, fiii ai lui Israel! Eu sunt trimisul lui Allah la voi, întărind Tora de dinainte de mine și vestind un trimis ce va veni după mine și al cărui nume este Ahmad!”

COMENTARIU: Musulmanii ne întreabă adesea dacă știm profeția referitoare la Muhammad [Muhammad și Ahmad au aceeași rădăcină a cuvântului]. Nu există nici un singur citat al lui

Iisus, în Biblie, în care acesta să fi profețit venirea lui Muhammad sau Ahmad. Iisus a profețit numai venirea Duhului Sfânt [Ioan

14: 15 – 25, 15: 26, 16: 5 – 15, Fapte 1: 4 – 8]. Duhul a venit peste apostoli în Ziua Cincizeci și i, așa cum a profețit Iisus [Fapte 2: 1 – 4].

22. Iisus este Doar Om

Al Mă idah 5: 75

Mesia, fiul Mariei, nu este decât un trimis, asemenea trimișilor de dinainte de el...

Al Mă idah 5: 116

Și când va zice Allah: „O, Iisus fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor:

„Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui 21 St Clair Tisdall, *The Sources of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 58

Allah?”, el îi va răspunde: „Marie ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun.

Al Zukhruf 43: 81

Spune: „Dacă ar vrea Cel Milostiv [ar-Rahman] un fiu, eu aș fi primul dintre adoratori!

Al Ikhlâs 112: 2 – 4

Allah este Stăpânul! El nu zămislește și nu este născut și el nu are pe nimeni egal!

COMENTARIU: Coranul susține că Iisus, care a fost născut cu siguranță dintr-o fecioară, a fost numai om. De asemenea.

Coranul neagă faptul că Dumnezeu s-ar fi descoperit pe Sine în

Iisus și că Iisus a fost Fiul lui Dumnezeu. Referințele Bibliei, la faptul că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, au fost complet neînțelese de Muhammad. În Islam, această expresie este luată literal și fizic, însemnând că Dumnezeu ar fi avut sex cu Maria și astfel a rezultat un

fiu. Trinitatea prezentată de Coran este Tatăl, Maria și fiul lor Iisus. Prin aceasta, Muhammad a crezut că creștinii se închină la trei dumnezei, din care doi sunt doar oameni!

23. Iisus nu a Murit Niciodată

Al Nisa 4: 157 – 158

Și din pricina vorbelor lor: „Noi l-am omorât pe Mesia Iisus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!”, în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut [cineva] să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui [Iisus], au fost în îndoială [în legătură cu moartea lui]; ei nu au avut cunoștință sigură despre ea [moartea lui], ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă nu l-au omorât, ci

Allah l-a înălțat la El. Iar Allah este puternic și înțelept [Aziz, Hakim].

COMENTARIU: Astfel, Coranul neagă crucificarea și moartea lui Iisus.²²

24. Locuitorii din Peșteră

Al K – ahf18: 9

Oare crezi tu că oamenii din Peșteră și Ar-Raqim au fost dintre semnele noastre cele mai minunate?

Al Kahi 18: 18

Îi socoteai treji, în vreme ce ei dormeau și Noi îi întorceam pe partea dreaptă și pe partea stângă, iar câinele lor stătea cu labele întinse pe prag.

Al Kahi 18: 25

Au rămas ei în peștera lor trei sute de ani și încă nouă.

COMENTARIU: în sura 18: 9 – 26 citim despre câțiva oameni care au dormit peste trei sute de ani într-o peșteră. Dumnezeu a văzut cum ei se întorceau când pe partea dreaptă, când pe partea stângă, în timp ce dormeau. Ei puteau să doarmă în siguranță, întrucât aveau un câine cu ei care stătea la intrarea în peșteră.

După acest maraton de somn, ei se trezesc și se gândesc că au dormit doar o zi sau câteva ore. Însă, de fapt, ei dormiseră 309

ani. De unde provine această istorisire? Ea reprezintă o veche legendă care, printre alte surse, se află în cartea *Povestea martirilor* scrisă în latină de Gregory Tours.²³ Un lucru remarcabil este faptul că Muhammad n-a realizat că aceasta era o legendă, precizând chiar perioada exactă de timp, pe care au petrecut-o oamenii în peșteră, 309 ani.

2 Vezi de asemenea capitolul 7: Iisus în Coran, 10. Iisus nu a murit niciodată, p. 58

3 St. Clair Tisdall, *The Sources Of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 48

CONCLUZIE: Când vedem toate aceste deviații, confuzii de oameni și de evenimente, amestec de material extrabiblic cu text biblic, ne dăm seama că Muhammad a obținut mare parte a informațiilor de la iudei și creștini, care, ei înșiși, nu știau ce anume aparținea Bibliei, care erau legende clare și ce anume era o amestecătură din amândouă. În lumina acestor lucruri, era evident extrem de dificil, dacă nu imposibil, pentru Muhammad să sorteze materialul care aparținea cu adevărat Sfintei Scripturi.

Așa cum am văzut înainte, el n-a fost niciodată absolut convins că Coranul era în concordanță cu revelațiile anterioare.

Islamul presupune că Coranul este cuvântul infailibil al lui

Dumnezeu, care a venit la Muhammad prin dictare directă de către îngerul Gavril. Dacă Coranul, care punct cu punct prezintă influențe umane, atunci întregul Islam care este bazat pe această presupunere cade.

Iudeii și Creștinii au Falsificat Biblia

Este, după cum am văzut, destul de simplu să descoperim că

Coranul se abate față de Biblie în destul de multe privințe, întrebarea care apare imediat este dacă ambele cărți pot fi adevărate, deși uneori se contrazic una pe alta.

De-a lungul timpului au existat multe discuții atât în Meca, cât și

în Medina cu privire la Muhammad însuși și la Coran ca și cuvânt al lui Dumnezeu. Muhammad, după cum am mai văzut înainte, persistă în a pretinde că Coranul confirmă într-adevăr revelațiile anterioare de la Dumnezeu, Biblia. O problemă a apărut când majoritatea iudeilor și creștinilor nu l-au primit pe Muhammad ca mesager al lui Dumnezeu. Atunci Muhammad a emis diferite acuzații și pretenții asupra oponentilor săi.

1. Oamenii Cărții au Diferite Opinii despre Biblie

Hud 11: 110

Noi i-am dat deja lui Moise Cartea și s-au ivit neînțelegeri asupra ei.

COMENTARIU: Aici Muhammad nu aduce critici împotriva scripturii, ci împotriva Oamenilor Cărții, care au diferite interpretări asupra scripturii. Aceste observații apar tot timpul în

Coran. Dacă suntem cinstiți cu noi înșine trebuie să recunoaștem că același fenomen există încă astăzi, și anume: faptul că creștinii și iudeii interpretează scriptura în mod diferit, unii față de alții cât și în cadrul fiecărei grupări.

2. Creștinii au Distorsionat în Mod Deliberat Biblia

Ăli Imrân 3: 78 – 79

Printre ei sunt unii care stâlcesc Cartea cu limbile lor, pentru ca să vă facă să credeți că [aceasta] este din Carte, însă aceasta nu este din

Carte, și ei spun: „Aceasta este de la Allah”, fără ca să fie de la Ailah.

Ei spun minciuni împotriva lui Allah cu bună știință. Nu se cuvine ca un om căruia Allah i-a dăruit Cartea, înțelepciunea și Profeția să spună apoi lumii: „Fiți închinători mie și nu lui Allah”, ci [se cuvine să spună]: „Fiți supuși Domnului, pentru că voi ați învățat [pe alții] Cartea și ați iscodit-o”.

COMENTARIU: Aici Muhammad vorbește împotriva unui grup mai mic de creștini care au pretins că Iisus ar fi spus poporului să se închine numai lui și nu lui Dumnezeu. Știm că Iisus nu a spus așa ceva în Biblie. Dacă un grup de creștini au dat curs într-adevăr unei

asemenea pretenții eronate, atunci Muhammad are dreptate spunând că ei distorsionează Biblia intenționat sau neintenționat. Încă o dată critica este îndreptată împotriva unui mic grup de creștini și nu împotriva Bibliei.

3. Evreii au Falsificat Cuvântul lui Dumnezeu

Al Baqarah 2: 78 – 79

Printre ei sunt neînvățați, care nu cunosc Scriptura, ci au doar năluciri și numai bănuiesc. Dar vai acelora care plăsmuiesc Scriptura cu mâinile lor și spun „Aceasta este de la Allah” pentru a dobândi prin aceasta o mică simbrerie! Vai pentru ceea ce mâinile lor au scris și vai lor pentru ceea ce agonisesc!

COMENTARIU: Aici Muhammad vorbește împotriva unui grup de iudei din Medina. El pretinde că aceștia aveau în rândul lor neștiutori care nu cunoșteau scriptura. Nu știm mare lucru despre iudeii din Medina, dar este posibil ca unii dintre ei să fi fost într-adevăr neștiutori și să nu fi studiat niciodată Cuvântul lui

Dumnezeu. Atunci, el acuză pe unii iudei că ar fi scris scriptura și au pretins că această carte este cuvântul lui Dumnezeu. Și pe lângă aceasta, scrierea a fost pusă în vânzare la un preț foarte scăzut. Remarcabil, doar pentru atât oponenții lui Muhammad l-au acuzat pe acesta. Ar fi extrem de interesant să avem ocazia să studiem cartea pe care Muhammad o atacă ca pe un fals. Nu poate fi în afara discuției faptul că în cazul unei traduceri arabe de exemplu, părți din Pentateuh care au recomandarea fermă ca oamenii să descopere pentru ei înșiși ceea ce noi deja am văzut, că Coranul deviază din nou de la Biblie. Din nefericire va trebui să fim mulțumiți cu a declara încă o dată că dacă era cazul unor iudei din Medina care au scris propria lor versiune a Vechiului

Testament, aceasta era bineînțeles fără justificare.

4. Allah însuși Își modifică Cartea

AIR a d13: 39

Allah șterge sau întărește ceea ce voiește și la El se află Mama Cărții.

COMENTARIU: Această pretenție remarcabilă că Dumnezeu ar modifica și ar face ștergeri în propriul său cuvânt, devine de înțeles dacă cineva l-a confruntat într-adevăr pe Muhammad cu toate deviațiile Coranului față de Biblie. Totuși, această pretenție este contrară învățăturii lui Iisus: „Este mai lesne să treacă cerul și pământul decât să cadă o singură frântură de slovă din Lege”.

[Luca 16: 17]. „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece” [Luca 21: 33].

5. Allah înlocuiește Versetele Vechi din Coran cu Altele mai Bune
Al Baqarah 2: 106

Dacă Noi ștergem un verset sau îl facem uitat, aducem altul mai bun decât el sau asemenea lui. Nu știi că Allah este cu putere peste toate?

Al Nabl 16: 101

Când Noi înlocuim un semn cu un alt semn-și Allah știe mai bine ceea ce pogoară! –, ei zic: „Tu ești numai un născocitor!” însă cei mai mulți dintre ei nu pricep.

COMENTARIU: Aceste versete se referă la versete din Coran [aya] care au fost anulate sau uitate. Se pare că un număr de versete [sure] au fost schimbate puțin câte puțin. Oponenții lui

Muhammad au observat problema și l-au acuzat de a fi fabricat propriile-i revelații. Musulmanii au fost totuși reasigurați că aceste înlocuiri și schimbări au fost toate parte a planului lui Dumnezeu și au venit de la El. În aceste versete din Coran este derivată doctrina „înlocuirii” [nasakha]. Pe scurt, această doctrină spune că dacă două versete din Coran se contrazic unul pe celălalt, noul verset este valid. După școliții islamici [Ulama], există 225

versete din Coran care au fost înlocuite cu altele.24

CONCLUZIE: Muhammad nu atacă nicăieri în Coran, Biblia, pe care, din contră, o stimează. Coranul învață că Oamenii Cărți au avut aceste scrieri. De asemenea, crede că Coranul confirmă aceste revelații

anterioare. Pe de altă parte, el acuză creștinii și iudeii locali de distorsionare intenționată a Bibliei în interpretările și expunerile acestora. Învățătura că iudeii și creștinii au falsificat

Biblia a luat o formă ferm decisivă când Islamul, la scurt timp după moartea lui Muhammad a fost răspândită în lumea creștină și a fost arătat prin comparație că Coranul deviază de la Biblie într-un număr destul de mare de puncte. De când Coranul a fost considerat a fi infailibilul cuvânt al lui Dumnezeu potrivit islamului.

Biblia a început să fie văzută ca o falsificare, un amestec de minciuni și adevăr. Ceea ce trebuia să fie discutabil a fost considerat în mod complet în afara oricărei discuții. În timpul întregii perioade de apariție a Coranului, Muhammad a pretins că

Coranul a confirmat Biblia și de aceea trebuie să fie adevărat.

După această perioadă musulmanii pretind că Biblia nu confirmă

Coranul și că de aceea nu poate fi adevărată.

Pfander, *Balance Of Truth*, The Religious Tract Society, 1910, p. 57

Iisus în Coran

Musulmanii spun adesea că ei cred în Iisus Hristos și întreabă, puțin surprinși, de ce noi nu credem în Muhammad? Pentru acest motiv este interesant să găsim cine este Iisus în Coran. Diferența crucială între credința islamică și creștină are de-a face cu Iisus

Hristos. Care este adevărata identitate a aceluia născut din fecioară? De fapt, de ce a fost el născut în lume?

1. IISUS A FOST NĂSCUT DE FECIOARA MĂRIA

Al Anbivă 21: 91

Și [adu-ți aminte] de aceea care și-a păstrat castitatea ei. Și am suflat

Noi asupra ei prin duhul Nostru și am făcut din ea și din fiul ei

semn pentru [toate] lumile.

COMENTARIU: Astfel Coranul confirmă nașterea din fecioară, că Maria a rămas însărcinată prin Duhul Sfânt, și că acest miracol a fost un semn pentru întreaga lume.

2. Mariei și Pruncului Iisus Li S-a Oferit Adăpost pe un Deal
Al Mu minun 23: 50

Și am făcut Noi din fiul Mariei și din mama lui un semn și Noi le-am dat lor doi [adăpost] pe o colină statornică și cu izvor.

COMENTARIU: După naștere, Maria a trebuit să se retragă și să se odihnească. Dumnezeu a aranjat un loc de refugiu pentru ei pe o colină cu un izvor. Unde era Iosif? Coranul nu spune.

3. Iisus este Cuvântul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu
Al Nisa 4: 171

...Mesia Iisus, fiul Mariei este trimisul lui Allah, cuvântul Său pe care El l-a transmis Mariei și un duh de la El. Credeți așadar în Allah și în trimișii Săi. Și nu spuneți „Trei!” Opriți-vă de la aceasta și va fi mai bine pentru voi. Allah nu este decât un Dumnezeu Unic. El este prea înalt pentru a avea un fiu. Ale lui [Allah]...

COMENTARIU: în acest verset de Coran, Iisus poartă înaltele nume de Cuvânt al lui Dumnezeu și Duh de la El. Ambele expresii se referă la momentul când Maria a rămas însărcinată printr-un miracol al lui Dumnezeu. Dar astfel încât să nu fie nicio neînțelegere asupra învățăturii despre Iisus din Coran, expresia este precedată de asigurarea că Iisus este mai degrabă apostolul lui Dumnezeu, ca și Muhammad și mulți alții. Pe lângă aceasta, versetul continuă cu un atac împotriva Trinității și cu aserțiunea că Dumnezeu are un fiu.

4. Iisus este Creat ca și Adam

Ăli – Imrân 3: 59

Înainte de Allah, Iisus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui „Fii!” și el a fost.

COMENTARIU: Coranul învață că Iisus este mai degrabă uman.

Islamul nu trage nicio altă concluzie din faptul că Maria a rămas

L

Însărcinată prin Duhul Sfânt decât aceea că Iisus a fost creat exact ca și Adam.

5. Minunile lui Iisus în Coran

Ali Imrân 3: 49

[și le va zice]: „Eu vin la voi cu semn de la Domnul vostru! Eu plămădesc pentru voi din lut ca un chip de pasăre și suflu asupra sa și ea se face o pasăre vie, cu voia lui Allah. Și voi tămădui pe orb și pe lepros, și-i voi învia pe morți, cu voia lui Allah”.

COMENTARIU: Coranul admite că Iisus a făcut minuni, dar doar cu permisiunea și ajutorul lui Dumnezeu. Aceea că Iisus a creat o pasăre vie din argilă, în aproximativ același fel cum a creat

Dumnezeu omul, nu apare în Biblie, ci în cartea apocrifă

Evangelia lui Toma Israelitul.25

6. Iisus a Primit Evangelia de la Dumnezeu

Al Hadând 57: 27

L-am făcut să urmeze pe Iisus fiul Mariei, și i-am dăruit lui Evangelia.

COMENTARIU: Coranul învață că Iisus a primit Evangelia de la Dumnezeu. Cuvântul apare întotdeauna la singular în Coran și este înțeles de musulmani în sensul de o singură carte dictată de

Iisus, în aproximativ același fel cum este crezut că Coranul a fost dictat lui Muhammad. Din acest motiv musulmanii sunt adesea surprinși când întâlnesc „cele patru Evangelii”, care au fost scrise de ucenicii lui Iisus, și sunt simple forme narative. Acest

25 St. Clair Tisdall, *The Sources Of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 57

fact este adesea considerat a fi o dovadă că Biblia a fost cu adevărat falsificată și originalul „al Injâl” a fost pierdut.

7. Dumnezeu nu a dat Naștere Nimănu

Allkhlâs 112: 1 – 4

Spune: „El este Allah, Cel Unic! Allah este Stăpânul! El nu

zămislește și nu este născut și El nu are pe nimeni egal!

COMENTARIU: Această sura exprimă cea mai importantă doctrină a Coranului, învățătura despre unipersonalitatea lui

Dumnezeu. Coranul respinge orice noțiune de trinitate ca fiind ireconciliabilă cu doctrina despre un Dumnezeu. Dumnezeu nu a zămislit niciun fiu! Punct.

8. Dumnezeu nu are niciun Fiu

Al Zukhuruf 43: 81

Spune: „Dacă ar avea Cel Milostiv [Ar-Rahman] un fiu, eu aș fi primul dintre adoratori!

COMENTARIU: Muhammad presupune că este de neconceput ca Dumnezeu să aibă un fiu, și de aceea se arată pe sine însuși ca fiind primul închinător al acestui fiu, care, în concordanță cu

Coranul nu poate exista.

9. Iisus Neagă Trinitatea

Al Mă'idah 5: 116

Și când va zice Allah: „O, Iisus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor:

Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?, el va răspunde: „Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun!

COMENTARIU: Cineva se poate mira de unde au venit aceste idei remarcabile. Este complet străin Bibliei faptul că Iisus ar fi pus închinarea față de El și Maria ca o alternativă față de Dumnezeu.

Versetul arată de asemenea că Muhammad a crezut că trinitatea creștină include fecioara Maria în loc de Duhul lui Dumnezeu. Ce a crezut Muhammad de fapt? De fapt, el a văzut „creștini”.

Îngenunchind și închinându-se în fața staulelor și picturilor fecioarei Maria și a pruncului Iisus. Muhammad a văzut aceasta ca fiind eronată și incompatibilă cu credința într-un singur

Dumnezeu adevărat. În schimb Biblia ne învață:

că Dumnezeu, care este singurul Dumnezeu, se descoperă în

trei: Tatăl, Fiul și Duhul. Botezul creștin are loc de aceea în numele trinității lui Dumnezeu [Matei

28: 19 – 201; că Iisus Hristos este Dumnezeu adevărat și un om adevărat în aceeași persoană [Ioan 1: 1, 14]; că termenul „Fiul lui Dumnezeu” este spiritual, nu fizic [Ioan 1: 18, 14: 6 – 11].

10. Iisus nu a Murit Niciodată

Al Nisa 4: 157 – 158

Și din pricina vorbelor lor: „Noi l-am omorât pe Mesia Iisus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!”, în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut [cineva] să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui [Iisus], au fost în îndoială [în legătura cu moartea lui]; ei nu au avut cunoștință sigură despre ea [moartea lui], ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă nu l-au omorât, ci

Allah l-a înălțat la El. Iar Allah este Puternic și înțelept [Aziz, Hakim].

COMENTARIU: Aici Coranul într-adevăr contrazice Biblia! Deja în profețiile Vechiului Testament citim că Mesia va trebui să sufere și să moară pentru păcatele omenirii [Isaia 53]. Părți mari din

Evangelii și din restul Noului Testament tratează suferințele și moartea pe cruce a lui Iisus. În Biblie avem martori la această moarte și înviere. Aproape toți apostolii lui Iisus și-au dat viețile lor și au fost uciși când ei au dat o mărturie precisă despre aceasta. Este adevărat că există câteva explicații diferite pentru aceste versete din Coran, dar rămâne faptul că majoritatea covârșitoare a comentatorilor Coranului învață că Iisus Hristos nu a fost crucificat sau nu a murit. Este scris: „ci pe altul, care le părea asemenea”.

Învățătura este aceea că Dumnezeu l-a luat la El înainte de crucificare, și că altcineva a fost transformat să pară asemenea lui Iisus. Deci a fost arestată și crucificată altă persoană! Și cel care ar sta în spatele acestei încurcături [cacealma, mistificare]

este însuși Dumnezeu. Făcând astfel, a dat ocazia tuturor ucenicilor, chiar și Mariei, mama lui Iisus, să creadă că Iisus a fost crucificat, deși, de fapt, nu el „ci altul care le părea asemenea”.

De unde a scos Muhammad această idee remarcabilă? Este plauzibil să credem că „creștinii” cu care Muhammad vorbește despre crucificarea și moartea lui Iisus erau de fapt influențați de

Gnosticism, care s-a amestecat cu Elenismul și Creștinismul.

Gnosticii cred în împărății ale luminii și întunericului, cu tot ce este spiritual, de exemplu sufletul și duhul omului, aparținând împărăției luminii, și toată materia, de exemplu corpul uman, aparținând împărăției întunericului. Lumea luminii a fost creată de un Dumnezeu bun în timp ce lumea întunericului a fost creată de un Dumnezeu rău. Aceasta a condus la o învățătură falsă că Iisus n-a avut, cum avem noi, un corp material, ci a avut în schimb un tip de pseudo-corp spiritual. Suferința și moartea pe cruce au devenit astfel o cvasi-moarte lipsită de semnificație. Câțiva gnostici, ca de exemplu Basilidenii care au activat în Alexandria între 120 – 140 d.Hr., chiar au mers mai departe prin a nega faptul că Iisus ar fi murit pe cruce. El învață: „Cu toate acestea, când cel

Dintâi, Tatăl nevăzut a mărturisit despre depravarea lor, a trimis pe întâiul Său născut Nous-el este cel numit Hristos pentru a elibera pe cei ce cred în El de sub puterea celor ce au creat lumea. Totuși, pentru oamenii din Archons El a apărut pe pământ ca om ce a înfăptuit minuni. De aceea El n-a suferit, dar în schimb un anume Simon din Cirena a fost forțat să care crucea pentru El. Din cauza ignoranței și rătăcirii, el a fost crucificat odată ce a fost transformat de Hristos astfel că s-ar fi crezut că el era Iisus. Dar Iisus însuși și-a luat înfățișarea lui Simon, a stat deoparte și a râs, ridiculizându-i [Archos și poporul său]. Pentru că El era o forță nematerială și Nous al

Tatălui Dintâi, își putea lua orice formă și voință și astfel a urcat la cel ce L-a trimis. Astfel El i-a ridiculizat pe ceilalți odată ce aceștia nu au putut să-l țină jos, fiind invizibil pentru toți. Din acest motiv, aceia care știu aceasta sunt eliberați de creatorii acestei lumi.

Archonii. Și cineva nu are nevoie să proclame pe cel crucificat, ci pe cel care a venit în formă umană și a fost crucificat asemănător, numit Iisus...” 26 Dacă presupunem că

„Creștinii” care l-au informat pe Muhammad au fost de fapt influențați de gnosticism, atunci putem înțelege cum a putut produce Muhammad un verset care contrazice, în principiu, Noul

Testament în întregime.

11. A Murit Iisus cu Adevărat?

Al Baqarah 2: 240

Aceia dintre voi care se sfârșesc din viață și lasă după ei soții [trebuie să lase] o îndemnare [moștenitorilor] pentru soțiile lor.

Al Măidah 5: 117

...Și am fost martor asupra lor atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Și după ce m-ai luat la Tine, ai fost doar Tu privighetor peste ei, că Tu ești Martor tuturor lucrurilor!

Maryam 19: 33

Și pacea fie asupra mea în ziua în care m-am născut și în ziua în care voi muri și în ziua în care voi fi adus la viață!

COMENTARIU: în sura 2: 240 este scris: „Iar cei ce mor dintre voi

[yutawaffun]...”, și cuvântul trebuie să însemne „a muri” deoarece se referă la văduve. Același cuvânt este folosit despre Iisus în 3: 55 „... să mori și să te ridici la mine [mutawaffâka]”. Conform cu

Dicționarul Hans Wher de Scriere Modernă Arabică, mutawaffan Înseamnă decedat, mort. Lucrurile nu devin mult mai clare când 3 Tergel, *Jesus till Moder Teresa*, Verbum, 1973, p. 29

nou-născutul Iisus vorbește în sura 19: 33 despre cele trei mari și unice zile din viața Sa de pe pământ, conform cu Biblia, anume:

nașterea Sa unică, moartea și învierea. Toți comentatorii autorizați ai Coranului au ales, totuși, să citească aceste versete în lumina lui 4: 157 „Ei însă nu l-au omorât și nu l-au răstignit, ci pe altul, care le părea asemenea”. Se remarcă din nou că Ali exprimă cuvintele

arabice „după ce m-ai luat la Tine” și „te voi ridica la Mine”. În ce privește interpretarea tradițională ale cuvintelor pruncului Iisus cu privire la moartea și învierea Sa viitoare, acestea sunt explicate prin a spune că Iisus se va întoarce într-o zi în lume. Atunci El va muri și va învia ca și orice muritor de rând.

12. Iisus a Profețit despre Muhammad

AIS – aff61: 6

Și [adu-ți aminte] când Iisus, fiul Mariei, a zis: „O, fii ai lui Israel! Eu sunt trimisul lui Allah la voi, întărind Tora de dinainte de mine și vestind un Trimis ce va veni după Mine și al cărui nume este Ahmad!”

COMENTARIU: în acest verset sunt numite cele două motive mai importante din Coran pentru venirea lui Iisus în lume. El a venit în parte, pentru ca să confirme, ca și Muhammad, revelațiile anterioare ale lui Dumnezeu, Pentatheuh-ul, și în parte ca să profețească că va veni Muhammad. Ahmed și Muhammad sunt două forme ale aceleiași cuvânt rădăcină în limba arabă. Adesea musulmanii întreabă dacă noi suntem în cunoștință de această profeție. Din nefericire, nu există nici un singur citat în Biblie unde

El să prezică venirea lui Muhammad. Singurul despre care Iisus a spus că are să vină era Duhul Sfânt [Ioan 14: 15 – 25, 15: 26, 16: 5

15, Fapte 1: 4 – 8]. Duhul Sfânt într-adevăr a venit asupra ucenicilor la Rusalii după cum a promis Iisus [Fapte 2: 4 – 8].

CONCLUZIE: Deși Coranul nu conține practic nimic care să vină direct din Noul Testament, există un număr destul de mare de situații despre Iisus care sunt în acord cu Noul Testament, ca de exemplu, nașterea din fecioară, aceea că a înfăptuit mari minuni, aceea că cartea Sa este numită Evanghelie, aceea că este

Mesia, apostolul lui Dumnezeu, și așa mai departe.

Există de asemenea mari depărtări față de Noul Testament. Cele mai serioase devieri sunt, bineînțeles, acelea că Coranul neagă dumnezeirea lui Iisus, moartea Sa pe cruce și astfel răscumpărarea lumii în întregime ea. Ideea că Dumnezeu a împăcat lumea cu Sine

Însuși prin Iisus Hristos nu există în

Islamism. Iisus nu este un Mântuitor, El nu este un mediator între om și Dumnezeu. El este mai degrabă un profet ca și Moise sau

Muhammad. Problema privită dintr-o perspectivă creștină este aceea că cineva înlătură dumnezeirea lui Iisus și moartea Sa pentru păcatele noastre, astfel nu mai rămâne nicio Evanghelie.

Dar acesta este în mod precis mesajul Coranului despre Iisus.

Muhammad în Coran

Crezul musulman este următorul: *Nu există alt Dumnezeu decât Allah. Muhammad este mesagerul lui Allah.*

r

Muhammad nu este doar mesagerul lui Dumnezeu, el este și pecetea întregului lanț de apostoli. După el, nu mai există alți apostoli și nici alte descoperiri. Următoarea listă prezintă ani și evenimente cu importanță în viața lui Muhammad:

570 d.Hr. Nașterea lui Muhammad. Tatăl lui, Abdallah, deja

59:

murise.

576 Mama lui, Amânah, moare și ea. Va fi îngrijit de unul din bunici, Abd Al-Muttalib, iar mai târziu de unul din unchi, Abu Tâlib.

579 în jurul vârstei de 9 – 12 ani, Muhammad călătorește pentru prima dată cu o caravană în Siria. Acolo este impresionat, pentru prima dată, de Oamenii Cărții.

593 La vârsta de 23 de ani, Muhammad se angajează să lucreze cu caravana unei văduve bogate, pe nume Khadijah. El prezintă mult interes pentru

Oamenii Cărții din Siria, unde petrece un timp împreună cu un călugăr creștin, pe nume Bahârah.

595 La vârsta de 25 de ani, Muhammad se căsătorește cu văduva bogată Kadijah, care avea 40 de ani.

Astfel, el câștigă un statut respectabil în Meca. Cu timpul,

Muhammad devine un căutător religios, devotându-se, printre altele, unei perioade de post și rugăciune. Problema monoteismului devine importantă pentru Muhammad. Cine este Allah?

Tatăl lui, pe care nu-l întâlnise niciodată, a purtat, întâmplător, numele de Abdallah [slujitor al lui Allah].

610 La 40 de ani, Muhammad primește prima „revelație”.

pe Muntele Hira, de lângă Meca, după o lungă perioadă de post solitar. A experimentat că îngerul

Gavril l-a apăsât cu putere pe piept poruncindu-i să citească: „Ira!” A fost o experiență înfricoșătoare pentru Muhammad. El a mers acasă și i-a spus soției, Kadijah, totul. El a simțit întuneric și teamă, îndeajuns pentru a-l face să-i fie frică și să răcească. El însuși s-a îndoit de faptul că „revelația”.

ar fi venit de la Dumnezeu. Dar Kadijah l-a mângâiat și a reușit cu ajutorul vărului ei, Wara’ah, să-l convingă pe Muhammad că el era într-adevăr ales de Dumnezeu să devină un apostol al Lui.

Muhammad și-a început lucrarea în Meca, unde a întâlnit o mare opoziție, atât față de el însuși, cât și în ce privește învățătura. A durat aproape trei ani pentru ca să vină următoarea „revelație”. În urma acesteia, el a ajuns la o oarecare înțelegere cu meccanii.

616 Persecuția câtorva musulmani din Meca devine tot mai mare, iar unii din ei se refugiază în Abisinia.

622 Acesta este primul an al calendarului Islamic.

Muhammad și aproximativ 150 de musulmani se mută la Yatrib [astăzi Medina], datorită persecuției.

Acest eveniment este cunoscut sub numele de

Emigrarea sau *Fuga* [*Al Hijra*]. Mulți din Medina l-au primit pe Muhammad ca fiind un profet al lui

Dumnezeu. Sub conducerea lui Muhammad, musulmanii au început să întreprindă expediții de jaf împotriva caravanelor de comerț, cât și a diferitor triburi de beduini. Dar continuă, în special, conflictul cu Quraysh, tribul lui Muhammad, din

Meca. Islamul se extinde. Majoritatea evreilor din Medina îl resping pe Muhammad ca profet al lui Dumnezeu. Muhammad, în urma unei noi revelații în cel de-al doilea an petrecut în Medina, schimbă direcția de rugăciune de la Ierusalim la Meca.

Prima familie de evrei, Banu Qaynu a, este alungată în Siria, în anul 3 AH [624 d.Hr.]. Cea de-a doua familie de evrei, Banu Nadâr, este forțată să plece în exil în anul 4 AH [625], după ce au plătit cu averile și posesiunile lor sunt escortați până la graniță. Din ultima familie rămasă, Banu Quraiza, toți bărbații, aproape 600, sunt executați, iar femeile și copiii devin sclavi.

Muhammad ocupă Meca fără nicio bătălie, având o armată de 10.000 de oameni. El distruge idolii din

Kaaba, dar menține multe din ritualurile religioase, în special cele practicate în timpul pelerinajelor.

Muhammad își consolidează poziția în Peninsula Arabă.

Muhammad moare și este înmormântat la Medina.

Acum, întorcându-ne la Coran pentru a afla ceva despre acest om remarcabil, realizăm că nu putem obține o înțelegere mai profundă privind viața lui, de aici, în afara câtorva detalii. O

Imagine completă a lui cere un studiu profund al Hadâth-ului [tradiția], care conține tot ceea ce Muhammad a spus și a făcut.

1. Musulmanul Trebuie să se supună lui Dumnezeu și lui Muhammad

Al Ahzâb 33: 71

Acela care este cu supunere față de Allah și față de Trimisul Său va dobândi mare izbândă.

COMENTARIU: Islamul cere supunere nu numai lui Dumnezeu, ci și lui Muhammad. Această cerință de-a asculta de Dumnezeu și de profetul Său apare de multe ori în Coran [vezi și sura Al Nur

24: 51 – 54]. Mulți oameni din Vest sunt surprinși de faptul că

Hadâth [tradiția] posedă o autoritate divină în Islam. În *Hadâth* se regăsește tot ceea ce a spus și făcut Muhammad în diferite ocazii [acestea sunt numite „*sunna*” lui Muhammad]. Dar în lumina cererilor repetate, din Coran, adresate musulmanului de a asculta de Muhammad, autoritatea *Hadâth*-ului este înțeleasă pe deplin.

2. Muhammad-Pecetea Profeților

Al Ahzâb 33: 40

Muhammad nu este tată nici unuia dintre bărbații voștri, ci el este trimisul lui Allah și încheietorul profeților, și Allah este Atoateștiutor.

COMENTARIU: Expresia „încheietorul profeților” înseamnă că Muhammad este ultimul profet și lanțul profeților se termină odată cu el. De aceea, Coranul este revelația definitivă a lui Dumnezeu.

3. Muhammad Nu a Făcut Nicio Minune

Al An'am 6: 109

Ei jură pe Allah cu toată puterea jurămintelor lor că, dacă le va veni vreo minune, ei vor crede în ea [fără șovăire]. Spune: „Doară minunile se află numai la Allah!”, însă ce vă face să gândiți că ei vor crede, când va veni la ei [vreo minune]?

COMENTARIU: Faptul că Muhammad nu a făcut nicio minune, este adesea un subiect de discuție în Coran. Muhammad n-a negat niciodată acest fapt, ci arată mereu spre Coran, ca acesta fiind semnul lui Dumnezeu.

4. Coranul este Semnul lui Muhammad

Al Ankabut 29: 50 – 51

Și ei zic: „De ce nu i se trimit lui minuni de la Domnul său?”
Spune:

„Ci minunile sunt numai la Allah, iar eu sunt doar un Prevenitor limpede”. Oare nu le este lor de ajuns că Noi ți-am trimis ție Cartea care le este recitată? Întru aceasta este îndurare și pomenire pentru un neam [de oameni] care vor să creadă.

COMENTARIU: Coranul este fără echivoc la acest punct.

Muhammad n-a făcut niciun semn, ci Coranul era semnul lui Dumnezeu.

5. Muhammad l-a Văzut de Două ori pe Gabriel

Al N-am 53: 6 – 9

Stăpânul înțelepciunii care i s-a arătat cu înfățișarea sa adevărată, când se afla în zarea cea mai înaltă. Apoi s-a apropiat și a coborât mai jos, încât s-a aflat la două bătaii de arc sau chiar mai aproape.

Al N-am 53: 13

L-a mai văzut el la o altă coborâre.

COMENTARIU: Aceste versete din Coran vorbesc despre îngerul Gavril. Conform cu „Sfântul Coran, Ali”, nota 5092, Muhammad la văzut pe îngerul Gavril de două ori, prima dată cu ocazia chemării în slujbă, iar apoi când Gavril s-a descoperit la distanță.

Ali consideră că aceasta s-a petrecut odată cu călătoria nocturnă a lui Muhammad la templul din Ierusalim [vezi următorul punct].

6. Călătoria Nocturnă a lui Muhammad la Ierusalim

Allsră 17: 1

Mărire celui care a dus pe robul Său în timpul unei nopți de la Moscheea Al-Haram la Moscheea Al-Aqsa, a cărei împrejmuire am binecuvântat-o, ca să-i arătăm din semnele Noastre. El este cu adevărat Cel care Aude Totul și Cel care Vede Totul [As-Sami, albasir]!

COMENTARIU: Coranul susține că Muhammad a zburat de la

Kaaba din Meca până la Templul din Ierusalim. În concordanță cu Ibn Ishă, Aishah, una din nevestele lui Muhammad, a spus că trupul lui Muhamtnad nu a fost absent în timpul călătoriei nocturne. Și, în plus, nu există detalii în Coran cu privire la ce a văzut Muhammad sau cum arăta templul din Ierusalim. Era conștient Muhammad că nu exista niciun templu în acel timp, ci doar ruini, Zidul Plângerii, de

exemplu? în Hadâth există diferite versiuni privind ceea ce a văzut și experimentat Muhammad în timpul călătoriei sale care, împreună cu îngerul Gavril, au călătorit pe spatele unui cal numit Bura. În concordanță cu un Hadâth care se referă din nou la Ibn Ishâ\ și este reluată de cartea *Sirat Ibn*

Hishâm, Muhammad s-a întâlnit cu Avraam, Moise, Iisus și alți profeți, în templul din Ierusalim, unde el i-a condus în închinare către Allah. Nici chiar din această Hadâth nu avem impresia că ar fi existat un templu în Ierusalim, în secolul al VII-lea. Conform cu un alt pasaj din Hadâth care se referă la Qutâda și se află în cartea *Miskât al Masâbân*, Muhammad a călătorit cu ajutorul îngerului Gavril prin șapte ceruri diferite și a întâlnit diferiți profeți în diferite ceruri, Ioan Botezătorul și Iisus au fost găsiți în cel de-al doilea cer, în timp ce Avraam, de exemplu, avea o poziție mai înaltă, în cel de-al șaptelea cer. După aceasta, Muhammad și

Gabriel au continuat drumul spre paradis, care este descris ca fiind o grădină minunată.^{27 28}

27 St. Clair Tisdall, *The Sources of Islam*, T & T Clark, 1901, pp. 76 – 82

28 Hiärpe, *Islam lära och livsmoster*, AWE/GEBERS, 1979, p. 44

7. Muhammad-Acuzat a fi un Profet Fals

*AIA – nbiyât*21: 5

Ba ei spun: „Sunt vise încurcate! Ba El Le-a plăsmuit! Ba El este mai degrabă un poet! Să ne aducă o minune, așa cum au fost trimiși cei de mai înainte!”

COMENTARIU: Acesta este un exemplu de diferite acuzații cu care s-a întâlnit Muhammad.

8. Muhammad-Acuzat ca Toți Ceilalți Profeți

Al Dhâriyât 51: 52

Tot astfel nu a venit la cei de dinainte de ei niciun trimis fără ca ei să nu zică: „Este un vrăjitor sau un nebun!”

COMENTARIU: Muhammad arată că este destul de normal pentru profeți să întâlnească opoziție din partea contemporanilor săi. Cu alte cuvinte, el le consideră ca fiind pozitive, momentele când întâlnește diferite acuzații. Doar că, problema a fost că în momentul când a câștigat în putere, această atitudine moderată s-a schimbat. Oponenții lui trebuiau să aibă mare grijă, dacă doreau să evite pedepsirea.

9. Dreptul lui Muhammad la Căsătorii Nelimitate

Al Ahzâb 33: 50

O, Profetule! Noi îți îngăduim ție soțiile tale, cărora tu le dai zestre, precum și pe acelea care se află sub stăpânirea dreptei tale, pe care

Allah și Le-a dăruit ca pradă, precum și pe fiicele unchiului tău după tată și pe fiicele mătușii tale după tată, pe fiicele unchiului tău după mamă și pe fiicele mătușii tale după mamă, care au purces împreună cu tine, și asemenea orice femeie drept-credincioasă, dacă se dăruiește pe ea însăși profetului, dacă primește profetul să o ia în căsătorie, acesta este un privilegiu numai pentru tine, fără de [ceilalți] drept-credincioși.

COMENTARIU: Musulmanilor obișnuiți li s-a dat dreptul să aibă patru neveste în același timp. Dar Muhammad avea la dispoziție un număr nelimitat de căsătorii întrucât era apostolul lui

Dumnezeu. În legătură cu femeile luate ca prizoniere de război, nu era necesar ca să se urmeze legea căsătoriei deoarece ele erau dăruite de Allah ca și pradă de război. Versetul următor continuă după cum urinează: „Noi știm ce Le-a rânduit lor cu privire la soțiile lor și la ceea ce stăpânesc dreapta lor...” [33: 50].

Expresia „mă malakat aymânuhum” [ce stăpânesc dreapta lor] în

Coran este folosită cel mai adesea cu privire la prizonieri sau pradă de război, fiind definit anterior în acest pasaj. În realitate, aceste femei au devenit slave, o soartă îngrozitoare, cu alte cuvinte, pentru femeile capturate de armata islamică. Acest fapt este confirmat de un

cunoscut redactor de Hadâth, Al Baidawi.29

10. Lui Muhammad i s-a Interzis Recăsătorirea

Al Ahzâb 33: 52

El nu-ți mai îngăduie ție [să iei alte] femei apoi, nici să le schimbi pe ele cu alte soațe, chiar dacă îți place frumusețea lor-afară de cele pe care le stăpânește dreapta ta.

COMENTARIU: Această interdicție de căsătorie a venit în anul 7

AH [629 d.Hr.] când Muhammad avea deja 59 de ani și nouă soții încă în viață. [în total el a avut 11 soții și 2 concubine]. Pare clar faptul că Muhammad a avut îndeajuns, deși și-a rezervat dreptul

9 Pfander, *The Balance of Truth*, The Religios Tract Society, 1910, p. 328

de a lua dintre slave, lucru pe care l-a folosit, luând una din slujnicele lui, Maria, ca și concubină.30

11. Muhammad Putea să schimbe Ordinea soțiilor

Al Ahzâb 33: 51

Tu poți lăsa să aștepte pe cine voiești dintre ele și tu poți primi la tine pe cine voiești. Și nu este niciun păcat pentru tine, dacă tu chemi la tine una dintre cele pe care le-ai îndepărtat. Acesta este [lucrul] cel mai apropiat pentru ca ochii lor să te răcorească...

COMENTARIU: Evident toate nevestele lui ar fi început să se plângă, dacă Muhammad nu ar fi ținut ordinea. Trebuia să petreacă fiecare noapte cu una din ele, la rând. Dar Allah a avut o soluție mai simplă, privind această problemă. El i-a descoperit lui Muhammad că el putea fi foarte simplu scutit de aceasta.

12. Muhammad Putea să încalce Promisiunile Incomode

Al Tahrâm 66: 1 – 2

O, Profetule! De ce îți oprești tu ceea ce Allah ți-a îngăduit, căutând mulțumirea muierilor tale? Allah doar este Iertător și îndurător

[Ghafur, Rahim]. Allah a orânduit pentru voi dezlegarea jurămintelor voastre, iar Allah este stăpânul vostru. Și El este

Atoateștiutor și înțelept [Al-Alim, Al-Khabir]!

COMENTARIU: în mod clar, Muhammad a promis nevestelor lui diferite lucruri, care au fost greu de ținut pe termen lung. Și această problemă a fost rezolvată cu o revelație care spunea că promisiunile puteau fi călcate pur și simplu.

* * *, *The Holy Qur'an*, Ali, nota 3754

13. Muhammad s-a Căsătorit cu Fosta Soție a Fiului său Adoptiv

AIA – hzâb 33: 37

Și i-ai spus aceluia asupra căruia Allah și-a trimis harul Său, cum și tu ai trimis harul tău asupra lui: „Păstrează-o pentru tine pe soața ta și fii cu frică de Allah!” Tu ai ținut ascuns în sufletul tău ceea ce Allah a voit să descopere. Tu te-ai temut de oameni, măcar că Allah este mai vrednic să te temi de El. Apoi când Zayd a întrerupt orice legătură cu ea, Noi ți-am dat-o ție să-ți fie soață pentru ca drept-credincioșii să nu mai aibă reținere în privința soțiilor fiilor lor adoptivi...

COMENTARIU: Conform cu doi comentatori ai Coranului și ai Hadâth-ului, AI Baidawi³¹ și AI Jalâlân³², Muhammad i-a spus lui

Zayd: „Păstrează-ți soția, și teme-te de Allah”. Dar Zayd a divorțat, oricum, de Zainab, și atunci Muhammad a fost chemat de Allah să se căsătorească cu fosta soție a fiului său adoptiv.³³

Acesta nu a fost singurul mariaj controversat al lui Muhammad. El s-a căsătorit cu Aishah, când ea avea șapte ani și a început să petreacă nopțile împreună cu ea, când aceasta avea nouă ani.^{34 35}

14. Amenințarea cu Divorțul Provocat de Bârfă

Al Tahrîm 66: 5

Și dacă va divorța el de voi, s-ar putea ca Domnul lui să-i dea în locul vostru muieri mai bune decât voi...

32 Comentariu la 33: 37

33 Pfander, *Balance Ofârulh*, The Religious Tract Society, 1910,
p. 331

34 Conform cu Ibn Hishâm, volumul 3, p. 94; Ibn Athâr, volumul
2, pp. 117 – 118; Mishkât Al Masâbân, pp.

262, 272

35 Pfander, *Balance Of Truth*, The Religious Tract Society, 1910,
p. 329

COMENTARIU: Una din nevestele lui Muhammad obișnuia,
evident, să divulge ultimele știri. Existau, desigur, mulți oameni
interesați să asculte ultimele bârfe, privind ce a mai spus profetul.

Dar Dumnezeu vorbește soțiilor prin profet și le amenință cu
divorțul. Pe lângă aceasta, Dumnezeu îl amenință că-i va da lui

Muhammad soții mai bune, în locul celor care nu se comportau
cu grijă.

15. Promisiunea Binecuvântării pentru cei care Vorbesc

I Ai încet;

Al Hujurât 49: 2 – 3

O, voi cei care credeți! Nu ridicați glasurile voastre peste glasul
Profetului și nu strigați când vorbiți cu el, așa cum strigați voi
unii la

alții, pentru ca faptele voastre să nu fie în deșert, fără ca voi să
băgați de seamă! Aceia care coboară glasurile lor înaintea lui
Trimisului lui

Allah sunt aceia ale căror inimi Le-a încercat Allah pentru
evlavie; ei vor avea parte de iertare și de răsplată mare.

COMENTARIU: Se pare că era împovărat pentru Muhammad
dacă cineva avea o voce prea tare. Allah a observat problema și a
trimis aceste versete, care impunea oamenilor să vorbească mai încet
decât profetul, dacă nu doreau să-și piardă iertarea și răsplătirea.

— M —: v\ uife cuiva o îi*” nsî. nu*, f; x<iischăd firso

< -, r-l - i? „/ : „ — ”! ; 3

16. Nimeni nu Putea să stea prea Mult Timp cu Muhammad

AIA – hzâb 33: 53

O, voi cei care credeți! Nu intrați în casele Profetului, decât dacă vi se dă vouă încuviințare, pentru o mâncare, fără să așteptați prepararea ei. Dar dacă sunteți chemați, atunci intrați, însă după ce ați mâncat, împrăstiați-vă, fără a zbovei la povești. Aceasta i-ar pricinui neplăcere

Profetului și el s-ar rușina de voi [să vă poftescă să ieșiți], însă Allah nu se rușinează [să vă spună] adevărul.

COMENTARIU: Muhammad s-a gândit, în mod sigur, că era obositor să petreacă mult timp cu oameni care doreau doar să discute și să stea mult timp în vizită. Lui îi era rușine să le spună, însă Allah a venit să-l salveze printr-o revelație, dând instrucțiuni clare pentru cei care intrau în casa lui Muhammad.

17. Evreii care au Fost Forțați să părăsească Medina

Al Hashr 59: 2

El este Cel care i-a scos pe cei care nu au crezut dintre oamenii Cărtii din căminele lor în prima pribegie.

Al Hashr 59: 3 – 4

Și dacă Allah nu ar fi scris pentru ei pribegia, El i-ar fi pedepsit pe ei în lumea aceasta, iar în lumea de apoi ar fi avut parte de pedeapsa focului. Aceasta pentru că ei s-au împotrivit lui Allah și Trimisului Său.

Iar acela care se împotrivește lui Allah [să știe că] Allah este aspru la pedeapsă.

COMENTARIU: Acest exil a afectat o familie bogată de evrei din

Medina pe nume Banu Nadâr, în anul 4 AH [626 d.Hr.]. Ei se puteau socoti fericiți că au scăpat cu viață, ceea ce nu a fost cazul bărbaților ultimei familii de evrei din Medina, Banu Quraiza.

Ei au fost executați în anul 5 AH, în timp ce femeile și copiii au devenit sclavi. În concordanță cu sursele islamice au fost în jur de

6 – 700 de bărbați care au fost executați prin decapitare.^{36 37}

36 Sârat Al Rasul, part 2, pp. 148, 75; Wă adi, *Kitâb Al Maghâzi*, pp.125 – 126

37 Pfander, *Balance Of Truth*, The Religious Tract Society, 1910,

pp. 332 – 333; Hiârpe, *Islam lăra och livsmonster*, AWE/GEBERS, 1979, p. 53

18. Muhammad Decidea cu Privire la Averele Evreilor
Al Hashr 59: 7

Ceea ce Allah a dăruit Trimisului Său ca pradă de la locuitorii cetăților, aceasta aparține lui Allah și Trimisului, rudelor, orfanilor, sărmanilor și călătorului de pe drum. Ceea ce vă dăruiește vouă Trimisul primiți, iar cele de la care vă oprește de la acelea opriți-vă și fiți cu frică de Allah, că Allah este aspru la pedeapsă!

COMENTARIU: Familia de evrei Banu Nadâr deținea un teren, cu mai multe case și livezi, în afara Medinei, numit Fadak.

Muhammad și Le-a înșușit în schimbul escortării în siguranță, prin

Arabia până la graniță, a familiei de evrei. Mai târziu, Fadak a fost dăruit fiicei lui Muhammad, ca dar și moștenire. Primul Calif, Abu

Bakr a citat un Hadâth [pe care numai el îl auzise] care spunea că copiii profetului nu puteau primi nicio moștenire, astfel el a putut pune mâna pe Fadak. Proprietatea respectivă a devenit, mai târziu, un motiv de gâlceava în familie, timp de mai multe generații.³⁸ Deci Muhammad s-a gândit să-și însușească cea mai mare parte a averii acestei familii de evrei bogați, Banu Nadâr.

Era de la sine înțeles că Allah i-a instruit pe musulmani privind comportamentul lor, și anume că li se permitea să păstreze ceea ce li se dădea. Nu exista nicio posibilitate de plângere „pentru că

Allah este aspru la pedeapsă”.

CONCLUZIE: Nu putem evita să observăm cât de aproape a ajuns Muhammad, în anumite situații, să abuze de poziția lui. Se pare că mare parte a revelațiilor Le-a primit pentru rezolvarea

Nahjul Balagha, *Reza*, Tahrike Tarsile Qur în Inc, 1978, pp. 517 – 529

77.

problemelor personale sau avea nevoie sau dorea să-și asigure unele privilegii. Când citim despre aceste soluții circumstanțiale,

privind rezolvarea problemelor personale ale lui Muhammad, este greu să înțelegem cum aceste versete din Coran pot fi veșnice, și că ele erau în prezența lui Dumnezeu înainte de crearea lumii.

Cruzimea de neconceput, câteodată, și numeroasele relații cu femeii oferă o imagine mistică a acestui om care s-a numit pe sine un apostol al lui Dumnezeu.

Credințele de Bază ale Islamului

Există multe învățături în Coran, unele mai clare decât celelalte, și mai târziu, ele au fost, în mod obișnuit, sistematizate și redactate pentru a forma o singură doctrină. Am atins câteva din aceste învățături în capitolele precedente, și de aceea doar voi enumera articolele de credință, precum și câteva observații privind cea mai importantă doctrină din Coran: *Allah, singurul*

Dumnezeu adevărat.

1. Articolele Credinței Islamice

Al Ba arah 2: 177

Cuvios este acela care crede în Allah și în Ziua de Apoi, în îngerii, în

Carte și în profeți...

COMENTARIU: Aceste versete oferă cinci sau șase articole ale credinței, care, de obicei sunt enumerate în ordinea următoare:

1. Allah: Singurul Dumnezeu adevărat.

2. Îngerii: Arhangheli, îngerii mai mici, djinni.

3. Scripturi: Twarân [Pentateuhul], Zabur [Psalmii], Injâl

[Evanghelia] și Coranul. Se susține că primele trei sunt falsificate și sunt o amestecătură de adevăr și minciuni, în timp ce Coranul este revelația definitivă a lui

Dumnezeu.

4. Profeți: Mulți din profeții Bibliei, precum și alții. Muhammad este ultimul profet.

5. Soartă: Tot ce se întâmplă este decis dinainte de Allah, este scris înainte ca să se întâmple.

6. Judecată: Toți vor da socoteală [hisâb] înaintea lui Dumnezeu, și se va decide dacă o persoană va merge în paradis sau în iad.

2. Doctrina Singurului Dumnezeu Adevărat

Al Ikhîlâs 112: 1 – 4

Spune: El este Allah, Cel Unic! Allah este Stăpânul! El nu zămisleşte și nu este născut, și El nu are pe nimeni egal.

COMENTARIU: Nicio altă doctrină din Coran nu este mai importantă decât aceea care se referă la existența unui singur

Dumnezeu adevărat. Este temelia mărturisirii: *Nu este alt dumnezeu, ci Allah*. Cel mai mare păcat în Islam este, din acest motiv, *shirk* [a face pe cineva sau ceva egalul lui Dumnezeu].³⁹

Doctrina creștină a Trinității, în concordanță cu Islamul, este incompatibilă cu faptul că Dumnezeu este unul.

3. Dumnezeu nu are niciun Fiu

Al Isrâ 17: 111

Spune: „Laudă lui Allah, care nu și-a luat niciodată un fiu, care nu are părtaş la stăpânire...

Hiârpe, *Islam lăra och livsmonster*, AWE/GEBERS, 1979, p.11

COMENTARIU: Coranul neagă complet noțiunea că Dumnezeu ar avea vreun fiu. În Coran, Trinitatea este prezentată ca fiind

Tatăl, Maria și fiul lor Iisus. Termenul *Fiul lui Dumnezeu* este înțeles literal în Islam, fizic și nu spiritual. Referitor la aceasta, expresia că Dumnezeu nu are „partener”, cuvântul arabic este

„Sharâkun”, de la care provine termenul „shirk”.

4. Cele 99 de Nume Nespuse de Frumoase ale lui Allah

Al Hashr 59: 22 – 24

El este Allah, afară de care nu este alt dumnezeu, Știutorul celor nevăzute și a celor văzute. El este Cel milostiv și îndurător [Ar-Rahman, Ar-Rahim]. El este Allah, afară de care nu este alt dumnezeu:

Stăpânitorul [Al-Malik], Cel Sfânt [Al-Quddus], Făcătorul de pace [As-Salam], Apărătorul credinței [Al-mu min], Veghetorul [Al-Muhaymin].

Cel tare [AŞ-Aziz], Atotputernicul [AŞ-Jabbar], Cel preaînalt [Al-Mutakabbir]. Mărire lui Allah! El este mai presus de ce voi îl asociați.

El este Allah: Făcătorul [Al-Khaliq], Creatorul [Al-Bari], Dătătorul de chipuri [Al-Musawwir]. Ale lui sunt numele cele mai frumoase. Pe El îl laudă cele din ceruri și cele de pe pământ. El este Cel Puternic și înțelept [Al-Aziz, Al-Hakim].

COMENTARIU: Ca și creștini, observăm că toate numele sunt biblice și potrivite Dumnezeului din Biblie. Expresia *Dumnezeu este dragoste*, desigur lipsește, dar pe de altă parte sunt multe alte atribute similare care descriu ceea ce Biblia înțelege prin dragoste. Expresia lui îi aparțin cele mai frumoase nume [Iahu alasmă al husnă] este baza învățaturii despre cele 99 de nume frumoase ale lui Allah. Acestea sunt cele 99 de nume atribute cu referință la Allah în Coran. Mărgelile de rugăciune islamice se bazează pe cele 99 de nume. Ele au 99, 33 sau 11 mărgelile.⁴⁰

CONCLUZIE: Aceste șase puncte reprezintă credințele de bază ale Islamului. În paralel cu credința [îmân] vine practica religiei [din], pe care o voi prezenta în capitolul următor.

Pentru o listă completă a celor 99 de nume, vezi Hiärpe, *Islam låra och livsmonster*, AWE/GEBERS

1979, p. 14

T

Cei Cinci Stâlpi ai Islamului

Cei cinci stâlpi descriu faptul cum Dumnezeu dorește ca un musulman să-și practice credința. Islamul înțelege relația cu

Dumnezeu, mai mult sau mai puțin, ca un fel de tratat cu condiții

și promisiuni precise. Dacă o persoană își face partea sa, atunci Dumnezeu și-o va face pe a Lui.

1. MĂRTURISIREA DE CREDINȚĂ

Al Baqarah 2: 163

Dumnezeul vostru este un Dumnezeu Unic. Nu este Dumnezeu în afară de El. El este Milostiv și îndurător [Ar-Rahman, Ar-Rahim].

COMENTARIU: Un musulman trebuie să declare următoarea mărturisire: Nu este alt Dumnezeu decât Allah, și Muhammad este apostolul lui. În mod remarcabil, această mărturisire nu se găsește, cuvânt cu cuvânt în Coran. Oricum, există multe versete cu același conținut. Acest crez este recitat la fiecare chemare la rugăciune și este parte a ritualurilor efectuate de cinci ori pe zi.

2. Rugăciunile

Hud 11: 114

Și împlinește Rugăciunea [As-Salat] la cele două capete ale zilei și la anumite ceasuri din noapte!

Al Nisa 4: 43

O, voi cei care credeți! Nu vă apropiați de Rugăciune [As-Salat] atunci când sunteți beți, ca să știți ce spuneți [lui Allah], nici atunci când sunteți necurățați-doar dacă sunteți călători pe drum-până ce nu vă veți curăța!

Al Jumu'ah 62: 9

O, voi cei care credeți! Când se cheamă la Rugăciune [As-Salat], în ziua de vineri, grăbiți-vă la pomenirea lui Allah și lăsați negoțul!

Acesta este mai bine pentru voi, dacă [voiți să] știți.

COMENTARIU: Nu este niciun verset care să exprime clar cele cinci timpuri de rugăciune zilnice, chiar dacă Sura Hud 11: 14

poate fi interpretată în acest fel.⁴¹ Cel care se roagă trebuie să fie lucid și curat. Ritualurile de spălare înainte de rugăciune sunt foarte importante în Islam. Cel mai important timp de rugăciune este vineri la

prânz, ziua sfântă a musulmanilor.

3. Postul

Al Baqarah 2: 187

...Mâncați și beți până când puteți să deosebiți firul alb de firul negru, la revărsatul zorilor! apoi țineți postul până noaptea...

COMENTARIU: Postul este poruncit în timpul întregii luni a

Ramadanului. Postul este de la răsăritul soarelui până la apus.

Postul este absolut, adică este interzisă mâncarea sau băutura.

Noaptea, oricum, este permisă atât mâncarea cât și băutura.

Islamul este o religie bazată pe fapte bune. Un musulman consideră postul ca și o parte importantă a eforturilor lui de a ajunge în cer.

41 * * *, *The Holy Qur'an*, Ali, nota 1616 și 1617

4. DĂRNICIA

Al Baqarah 2: 43

Pliniți Rugăciunea [As-Salat], aduceți Dania [Az-Zakat] și prosternați-vă laolaltă cu cei care se prosternază.

Al Tawbah 9: 60

Milosteniile [din Danie] sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostenesc pentru ele, pentru cei a căror inimi se adună

[întru credință], pentru slobozirea robilor, pentru i cei îndatorați greu, pentru calea lui Allah și pentru călătorul aflat pe drum.

COMENTARIU: în multe versete din Coran, musulmanii sunt îndemnați să dăruiască ceva celor săraci. În acest mod nicio persoană săracă nu moare de foame în societatea islamică [dar al islam]. Acesta este de asemenea, motivul pentru care cerșetorii sunt ceva obișnuit în țările islamice astăzi. Milosteniile sunt folosite și pentru a ajuta sau încuraja oamenii care sunt aproape să se convertească la Islam sau sunt de curând convertiți. Milosteniile pot fi folosite, de asemenea, pentru „cauza lui Allah”, care în termenii Coranului înseamnă aceia care luptă pentru Allah, dar se poate referi și la alții care sunt în slujba

lui

Allah.

5. PELERINAJUL

Al Baqarah 2: 196

Împliniți pelerinajul și Urma pentru Allah!

COMENTARIU: Fiecare musulman, care are posibilitatea, trebuie să meargă în pelerinaj la Meca, cel puțin o dată în timpul vieții.

Este interesant de știut că multe din ritualurile îndeplinite de un musulman, în timpul pelerinajului la Meca, au fost reținute de

Muhammad din religia timpurie Sabiană din Meca.⁴² Musulmanii cred că pelerinajul are un efect purificator, astfel încât Dumnezeu iartă multe din păcatele lor datorită călătoriei întreprinse. Fără îndoială, se crede că pelerinajul cântărește greu în balanța din ziua judecății. *Urma* [pelerinaj mic] este o călătorie la Meca în afara perioadei oficiale de pelerinaj. De asemenea, nu trebuie îndeplinite toate ritualurile unui adevărat pelerinaj.

CONCLUZIE: Islamul este o religie bazată pe credință și fapte bune. Musulmanul consideră cei cinci stâlpi, mai mult sau mai puțin, ca un fel de tratat cu diferite condiții și promisiuni. Dacă o persoană își îndeplinește partea lui din înțelegere, Dumnezeu va fi milos în ziua judecății și-l va lăsa pe musulman să intre în paradis. Musulmanul care nu-și îndeplinește datoriile religioase poate fi trimis în iad. Dar totul se întâmplă după voia lui

Dumnezeu, iar Dumnezeu este milos și îndurător cu toți musulmanii. Astfel, chiar și musulmanii care nu și-au îndeplinit obligațiile religioase au o anumită speranță de a ajunge, în final, în cer.

Pfander, *fu/ance of Truth*, The Religious Tract Society, 1910, p. 296

Judecata și Harul

Iisus Judecata reprezintă un subiect foarte vast în Coran. Întrucât

Hristos n-a murit niciodată, nici împăcarea cu Dumnezeu în Hristos nu există. De aceea, doctrina Coranului privind „judecata și harul” se deosebește de cea a Noului Testament.

1. ÎNGERII ÎNREGISTREAZĂ FAPTELE OAMENILOR

Qâf 50: 17 – 18

Când cei doi primitori primesc, stând [unul] în dreapta și [celălalt] în stânga, și el nu va rosti niciun cuvânt, fără să aibă lângă el un supraveghetor pregătit [să scrie].

COMENTARIU: Conform cu Islamul, există doi îngeri pentru fiecare persoană, unul șade pe umărul drept, iar celălalt pe umărul stâng. Îngerul de pe umărul drept notează toate faptele bune, iar celălalt notează toate faptele rele. În ziua socotelilor

[yOm al hisâb], când o persoană dă socoteală de viața lui, cei doi îngeri raportează tot ceea ce au scris. Faptele bune sunt puse pe talerul din dreapta, iar faptele rele pe cel din stânga. Locul în care va merge acea persoană, rai sau iad, va depinde de partea în care se va înclina balanța. Totul se petrece în concordanță cu voia lui Allah, iar el este îndurător și milos cu toți musulmanii. Mai mult, Muhammad se roagă în ziua judecății pentru toți musulmanii, iar aceasta, desigur, mărește șansele musulmanilor de a ajunge în paradis.

2. Toate Faptele sunt Notate... ” ... /;...

Al Qamar 54: 52 – 53

Și tot ceea ce au făcut se află [înscris] în cărți. Orice [faptă]-mică sau mare-este înscrisă.

COMENTARIU: Aceste versete confirmă faptul că totul este înregistrat. Această documentație este pregătită de cei doi îngeri care stau pe umerii oamenilor. „1.4”.

3. O Persoană este înălțuită Destinului Veșnic... „f t

Al Isrâ 17: 13 „QŞ” /?

Și fiecărui om i-am legat de gât faptele sale. Iar în Ziua învierii

vom scoate pentru el o carte pe care el o va găsi deschisă.

COMENTARIU: Nimeni nu poate să scape de soarta lui. Ceea ce o persoană face este legat în jurul gâtului lui, iar în ziua judecății va veni verdictul –, >

4. Balanța Decide Paradisul sau Iadul în –,!! 1

Al Qâri'ah 101: 6 – 11

Cât despre cel are cărui balanțe vor fi grele, el va avea parte de o viață plăcută, iar cât despre cel ale cărui balanțe vor fi ușoare, locul lui de veci va fi un abis. Și de unde să știi tu ce este el? El este un foc fierbinte!

COMENTARIU: în ziua judecății, toate faptele unei persoane sunt puse în balanță, iar verdictul depinde de aceasta, persoana este trimisă în paradis sau în iad.

5. Dacă Dumnezeu ar Judeca Drept, Toți ar Pieri

Al Nahl 16: 61

Și dacă Allah ar voi să-i apuce pe oameni pentru nelegiuirea lor, nu ar lăsa pe el nicio vietate, însă El îi amână până la un termen hotărât, iar dacă sorocul lor sosește, atunci El nu-i mai întârzie nici măcar un ceas și nici nu-i grăbește.

COMENTARIU: Numai datorită milei lui Dumnezeu, viața umană continuă să existe pe pământ. Dacă Dumnezeu ar fi vrut să pedepsească fiecare păcat, atunci toți oamenii ar fi pierit cu mult timp în urmă. Acest verset este similar cu doctrina Bibliei privind moștenirea noastră firească provenită de la Adam, care a dus la faptul că toți oamenii păcătuiesc. Diferența este, oricum, că, în concordanță cu Islamul, oamenii păcătuiesc pentru că Dumnezeu i-a creat slabi, nu datorită căderii lui Adam și Eva [vezi sura Nisa 4: 27 – 28

„Și Allah voiește să vă ierte pe voi, în vreme ce aceia, care urmează poftele lor, râvnesc ca voi să vă abateți cât mai mult [de la El]. Allah voiește să vă ușureze [datorințele], căci omul a fost creat slab”.

6. O Faptă Bună Echivalează cu Zece Fapte Rele

Al An'am 6: 160

Acela care va veni cu o faptă bună va avea parte de zece asemenea ei, iar acela care va veni cu o faptă rea nu va fi răsplătit decât cu o faptă pe măsura ei.

COMENTARIU: Oamenii sunt păcătoși pentru că au tendința de a face mai mult rău decât bine. Această problemă este rezolvată cu ingeniozitate prin declarația care spune că o faptă bună anihilează zece fapte rele. Dacă cineva se roagă o dată, el poate, teoretic, să păcătuiască de zece ori și să rămână totuși nevinovat. Aici Biblia și Coranul sunt diferite. În concordanță cu

Biblia, păcătosul rămâne dator față de Dumnezeu până când primește harul și iertarea prin jertfa lui Iisus Hristos de pe cruce [2 Corinteni 5: 17 – 21].

7. Dumnezeu Îl iartă pe cei care se întorc cu Pocăință *Ghâfir 40: 7 – 8*

Deci, iartă-i pe cei care îți cer iertare, se căiesc și urmează calea Ta și păzește-i de pedeapsa iadului. Doamne! Și fă-i pe ei să intre în grădinile Edenului, pe care Tu le-ai promis...

COMENTARIU: Aici este un exemplu de rugăciune, pe care un musulman așteaptă s-o audă rostită de Muhammad în ziua judecății. Coranul vorbește de iertare pentru cel care se pocăiește; dacă Dumnezeu dorește, acea persoană va fi iertată, însă persoana nu poate fi sigură. Un pasaj ca acesta putea să fi provenit la fel din Biblie. Iisus vorbește, de asemenea, despre pocăință ca fiind condiția pentru primirea iertării, de exemplu în pilda fiului risipitor din Luca 15: 11 – 32.

Biblia ne spune că pocăința și credința sunt responsabilitatea omului. Însă diferența dintre Biblie și Coran se află, parțial în ceea ce o persoană trebuie să creadă și, parțial, ceea ce

Dumnezeu a făcut, că Dumnezeu prin Hristos a împăcat întreaga lume cu Sine. Astfel, El oferă oricui iertare și mântuire prin

Hristos. Această împăcare, despre care vorbește Biblia,

reprezintă temelia pe care stă iertarea, dar ea nu se regăsește deloc în Islam.

8. Dumnezeu va Umple Iadul

Al Sajdah 32: 13

...cuvântul Meu este adevărat: „Voi umple Gheena cu djinni și oameni, adunați laolaltă!”

COMENTARIU: în concordanță cu Coranul, iadul va fi umplut în întregime cu djinni și oameni. Ce înseamnă „la un loc”, rămâne un mister.

9. Nu Există Milă în Iad

Fussilat 41: 24

Și de vor răbda ei, Focul le va fi sălaș, iar de vor cere ei iertare, nu vor fi ei dintre cei iertați.

COMENTARIU: Coranul spune că nu există milă pentru cei din iad. Vezi, de asemenea, sura Al Djinn 72: 23: „Iar aceia care nu vor da ascultare lui Allah și Trimisului Său vor avea parte de focul

Gheenei și în el vor fi veșnic sălășluitori”.

CONCLUZIE: în concordanță cu Coranul, oamenii păcătuiesc deoarece Dumnezeu i-a creat slabi și nu pentru că ei au moștenit firea păcătoasă a lui Adam. Astfel, oamenii nu se nasc păcătoși cu nevoia de a se împăca cu Dumnezeu, ci ei au, în ei înșiși, capacitatea de-a asculta de Dumnezeu și de a face ceea ce El așteaptă de la ei, și astfel pot să ajungă în paradis.

Coranul vorbește mult despre judecată. Aceasta se bazează pe faptele persoanei, bune sau rele. Dacă o persoană se pocăiește.

Dumnezeu o va ierta dacă vrea El. Însă persoana nu poate fi sigură de acest lucru. Biblia vorbește, oricum, că Dumnezeu acționează în concordanță cu caracterul și Cuvântul Lui, și, de aceea, păcatul unei persoane o va conduce la judecată. Plata păcatului este, așa cum știm, moartea [atât fizică cât și spirituală], Romani 6: 23. Întrucât

Dumnezeul Bibliei se ține de Cuvântul Lui și, în același timp, îi iubește pe oameni, Hristos a trebuit să se sacrifice pe Sine purtând

vina și pedeapsa pentru a-i împăca pe oameni cu Dumnezeu. De aceea, credinciosul poate fi sigur de iertarea lui Dumnezeu în Iisus.

Nimic din acestea nu se regăsește în Islam.

Paradis și Iad

La prima vedere, s-ar părea că cerul Bibliei și paradisul Coranului sunt similari, întrucât se referă la gloria pe care o va experimenta credinciosul după moarte.

1. Paradisul Este în Fața Tronului lui Dumnezeu

Ghâfir 40: 7

Cei ce poartă tronul și cei cel înconjoară îl preamăresc pe Domnul lor, aducându-l laudă, cred în El și cer iertare pentru cei care cred.

COMENTARIU: Exact ca în Biblie, credincioșii sunt adunați în jurul tronului lui Dumnezeu pentru a-i aduce închinare.

2. Paradis Pentru „Soți și Soții”.

Al Zukhruf 43: 70

Intrați în rai voi și soatele voastre, și vă veți bucura voi.

COMENTARIU: Bărbații pot să-și ia soțiile în paradis. Situația exactă în care se vor afla soțiile, în timp ce bărbații intră ei înșiși împreună cu alte femei frumoase în paradis, nu este descrisă.

L

3. Paradisul Conține tot ce Poate Încânta Ochiul

Al Zukhruf 43: 71

Se va trece printre ei cu tipsii de aur și cupe; în el se va afla tot ceea ce poftesc sufletele și place ochilor.

COMENTARIU: Coranul descrie paradisul ca fiind o grădină verde frumoasă. Acolo se găsește tot ceea ce încântă ochiul. În

Coran, paradisul este senzual. Problema este, oricum, că

Muhammad duce gândul de încântare a ochiului până la

extremă, chiar cu privire la lucruri interzise pe pământ. Vezi, de asemenea, sura 37: 42 – 49 și 56: 11 – 38.

4. Paradisul Conține Virgine Frumoase pentru Bărbați

Al Rahman 55: 56 – 57

În el sunt [hurii] neprihănite, pe care nu le-au atins înainte de ei nici oameni, nici djinni. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru te tăgăduiți?

Al Rahman 55: 70 – 77

În ele se află fecioare virtuozose și frumoase. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți? Hurii retrase în corturi.

Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți? Pe care înainte de ei nu le-au atins nici oameni, nici djinni. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți? [Ei] vor sta întinși pe perne verzi și pe covoare pline și frumoase. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

COMENTARIU: Coranul spune că vor fi un număr necunoscut de femei frumoase [hurun] în paradis. Aceste virgine, spune

Muhammad, îi vor satisface pe bărbați în paradis. Remarcabil, desigur, este faptul că aceste orgii sunt interzise cu strictețe pe pământ, dar în mod clar nu și în paradisul Coranului. Ne putem întreba care este locul soțiilor? Însă dacă ne gândim că un musulman avea dreptul la patru soții plus concubine provenite dintre sclave, iar Muhammad avea dreptul la un număr nelimitat de soții pe pământ, ideea lui, cu privire la paradis, devine mai puțin contrafăcută. Această înțelegere sexuală a paradisului este străină Bibliei. Iisus a spus în Matei 22: 30: *La înviere, oamenii nici nu se vor însura nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii în ceruri.*

5. Oamenii vor Bea Vin în Paradis

AIM – utaffin 83: 25 – 26

Li se va da să bea dintr-un nectar [vin] pecetluit, a cărui pecete

este moscul.

COMENTARIU: în multe versete din Coran este descris faptul cum credincioșii vor bea vin care nu-i va îmbăta. Remarcabil, a bea vin este interzis cu strictețe în Islam, dar evident acest lucru este permis în paradisul Coranului.

T «ivi 7-CV

6. Iadul este un Loc de Chin Veșnic

Al Naba 78: 21 – 25

Iar Gheena va fi un loc de pândă și va fi adăpost pentru nelegiuți, pentru a petrece în ea veacuri la rând. Nu vor gusta în ea răcoare și nici băătură, ci numai apă clocotită și puroi.

COMENTARIU: Coranul spune că toți păcătoșii nepocăiți vor merge în iad, un loc de foc și de chin imposibil de descris. Acolo ei își vor regreta sfidarea și neascultarea față de Allah și apostolul lui, Muhammad. Vezi, de asemenea, sura Al Djinn

72: 23: „Iar aceia care nu vor da ascultare lui Allah și Trimisului

Său vor avea parte de focul Gheenei și în el vor fi veșnic sălășluitoari”.

7. MÂNCAREA DIN IAD

AID – ukhân 44: 43 – 46

Fără îndoială că pomul Zaqquq va fi hrana păcătosului, ca smoala topită va fierbe în pânțece, ca apa clocotită.

COMENTARIU: Chiar mâncarea iadului este descrisă ca fiind un chin teribil. Este greu de imaginat ceva mai rău decât alamă topită care fierbe în stomac.

8. Focul și Apa Clocotită din Iad

AID – ukhân 44: 47 – 48

Apucați-l și cărați-l pe el în mijlocul iadului! apoi turnați asupra capului său din pedeapsa apei fierbinți.

COMENTARIU: Coranul descrie iadul în termenii cei mai îngrozitori posibili. Mai întâi o persoană este adusă în mijlocul iadului,

iar apoi apă clocotită este turnată peste capul lui.

9. Neascultarea de Allah și Muhammad este Regretată în Iad

Al Ahzâb 33: 66

Iar în ziua în care fețele lor vor fi întoarse de pe o parte pe alta în foc, vor zice ei: „Vai nouă! De am fi dat noi ascultare de Allah și de i-am fi dat noi ascultare Trimisului!”

COMENTARIU: Coranul susține că aceia care l-au respins pe Muhammad, ca fiind trimisul lui Allah, vor regreta în momentul când fețele lor vor fi prăjite în focul iadului.

CONCLUZIE: Coranul oferă descrieri detaliate ale paradisului și iadului. Muhammad a folosit cele mai sălbatice ilustrații în descrierea iadului, în timp ce a portretizat un paradis senzual pentru cei care devin musulmani.

Există anumite similarități în descrierea paradisului și a iadului oferită de Biblie. Diferența esențială se află, așa cum am văzut, în sublinierea Coranului privind paradisul senzual, în timp ce Biblia subliniază prezența lui Dumnezeu, a sfințeniei și gloriei Lui. În concordanță cu Biblia, relația noastră personală cu Dumnezeu însuși reprezintă importanța centrală. Diferența aceasta este destul de logică întrucât aceasta este ceea ce caracterizează

Islamul și Creștinismul aici și acum. Islamul tradițional nu susține că o persoană se apropie de Dumnezeu printr-o relație personală, intimă, precum un tată cu copilul său, ci, mai degrabă, că o persoană crede în Dumnezeu și îl slujește la o distanță respectabilă, cu frică.

Înima credinței creștine este că Dumnezeu însuși a venit la noi în

Iisus Hristos, că Dumnezeu, în Hristos, îi împacă pe oameni cu Sine prin jertfa lui Hristos. Apostolul Pavel a spus: „... voi cari odinioară ați fost depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos” [Efeseni 2: 13]. Pe lângă aceasta, Biblia învață că Dumnezeu a pus Duhul Lui cel Sfânt să locuiască în cel care

crede în Iisus Hristos. În lumina acestor lucruri, Biblia subliniază apropierea de Dumnezeu în paradis ca fiind absolut logică.

Djinni, îngeri și Misticism

Coranul ne prezintă ființe supranaturale nespiciate în Biblie.

Desigur, îngerii îndeplinesc anumite sarcini în Biblie, dar termenul

„Djinn”, oricum, nu se regăsește în Biblie, cel mai apropiat corespondent fiind demonii. Remarcabil, în concordanță cu

Coranul, există atât jinni buni cât și răi. Oricum, în așa numitul

„Islam popular” putem vedea ocultismul în toată mărimea.

Pentru un studiu mai aprofundat al acestui subiect, recomand cartea
The

Unseen Face of Islam, Musk, Monarch Publications, 1989.43

1. Djinnii au Fost Creați din Foc

Al Hijr 15: 27

Iar pe djinn l-am făcut și mai înainte, din focul fierbinte.

COMENTARIU: Coranul susține că aceste ființe spirituale au fost create din focul unui vânt fierbinte. Ce este atunci un djinn?

Abdullah Yusuf Ali susține următoarele cu privire la jinni: ... cred, dintr-o comparație și un studiu al versetelor coranice, că înțelesul este simplu „spirit”, sau o forță ascunsă... Atât Coranul cât și

Hadâth-ul descriu djinnul ca fiind o specie definită de ființe vii. Ei sunt creați din foc și sunt asemănători omului, pot să creadă sau

43 Fața Nevăzută a Islamului [n.tr]

nu, să accepte sau să refuze călăuzire. Textele islamice în materie arată faptul că ei nu sunt numai o forță ascunsă sau un spirit. Ei sunt ființe cu personalitate care se bucură de o anumită libertate și astfel vor trebui să dea socoteală”. 44

2. Unii Djinni sunt Neprihăniți

Al Djinn 72: 11

Printre noi se află unii drepiți și [alții] mai puțin drepiți; astfel și noi am fost împărțiți în felurite cete.

COMENTARIU: în această sură, djinnii vorbesc la plural, „noi”. Ei explică, printre altele, că unii din ei sunt neprihăniți, iar alții nu.

3. Unii Djinni se pocăiesc și Predică Celorlalți

Al Ahâf 46: 29 – 31

Și [adu-ți aminte] când am abătut Noi către tine o ceată de djinni ca să asculte Coranul. Și când s-au adunat ei, au zis: „Ascultați cu luare aminte!” Iar când s-a terminat, s-au întors la neamul lor ca îndemnători și prevenitori. Și au zis ei: „O, neam al nostru! Noi am auzit o Carte, care a fost trimisă după Moise, întărind ceea ce a fost înainte de ea. Ea călăuzește către Adevăr și către o cale dreaptă. O, neam al nostru! Răspundeți celui ce cheamă la Allah și credeți în El, căci El vă va ierta păcatele voastre și vă va apăra pe voi de o pedeapsă dureroasă!”

COMENTARIU: Dumnezeu îi descoperă lui Muhammad că a îngăduit unor djinni să tragă cu urechea când el a recitat Coranul.

Rezultatul n-a întârziat. Djinni au observat că Coranul a confirmat

Pentateuchul. Când Muhammad a terminat de vorbit, djinnii s-au

„*, *The Holy Qufân*, Ali, nota 929

reîntors la semenii lor și le-au spus să asculte de Muhammad și să se pocăiască.

4. Djinnii Cred în Coran

AID – jinn 72: 1

Spune: Mi-a fost revelat mie că o ceată de djinni au ascultat și apoi au zis: „Noi am auzit un Coran minunat!”

COMENTARIU: Un alt verset care spune că Dumnezeu i-a descoperit lui Muhammad că djinnii au ascultat în secret Coranul, iar ei au fost, cel puțin, încântați de ceea ce au auzit.

5. Djinnii Răi sunt Combustibilul Iadului

Al Djinn 72: 15

Cât despre cei nelegiuți, ei sunt vreascuri de foc pentru Gheenă.

COMENTARIU: Versetul vorbește despre djinni. Majoritatea djinnilor sunt răi, iar Coranul învață că iadul va fi umplut cu oameni și djinni: ... cuvântul Meu este adevărat: „Voi umple gheena cu djinni și oameni, adunați într-aolaltă!” [sura Al Sajdah

32: 13].

6. Toți îngerii s-au închinat înaintea lui Adam cu Excepția
Diavolului

TÂHĂ 20: 116

Și când Noi le-am zis îngerilor: „Prosternați-vă dinaintea lui Adam! sau prosternat ei, afară de Iblis, care s-a împotrivit.

COMENTARIU: Aceste versete se repetă adesea în Coran. În mod evident, Dumnezeu a poruncit îngerilor să se închine înaintea lui Adam. Dar Iblis, diavolul, n-a ascultat de Dumnezeu și a refuzat. Versetul merită să fie notat deoarece verbul „asjudu”.

[a cădea jos] indică, de asemenea, închinarea. În concordanță cu *The Hans Wehr Dicționar / of Modern Written Arabic*, 45 verbul *sajada* înseamnă *a cădea, a se înclina, a se prosterna, a se închina*. În acest caz, Dumnezeu poruncește îngerilor să se închine lui Adam. Întreaga istorie devine și mai interesantă în momentul în care Iblis [diavolul], destul de îndreptățit, refuză să se închine înaintea lui Adam. Păcatul lui Iblis este, fără nicio îndoială, neascultarea față de porunca lui Allah. În Coran, aproape toți îngerii sunt buni. Ei duc poruncile de dreptate și milă ale lui Dumnezeu. Arhanghelii Gavril și Mihail sunt menționați, pe nume, în sura Al Baqarah 2: 98.

7. ÎNGERII HARUT ȘI MARUT AU AVUT GÂNDURI RELE

Al Baqarah 2: 102

Și au urmat ceea ce șeitani au născocit în timpul împărăției lui Solomon, dar nu a fost necredincios Solomon, ci șeitani au fost necredincioși. Ei i-au învățat pe oameni vrăjitoria și ceea ce a fost trimis celor doi îngeri din Babel, lui Harut și Marut. Dar ei doi nu învățau pe nimeni înainte de a-i spune: „Noi suntem o ispită, deci nu fi necredincios!” Și au învățat de la ei doi cum să semene dezbinare între bărbat și muierea lui...

COMENTARIU: Nu este clar, din context, cine erau acești satani sau cine erau îngerii Harut și Marut. Satanii [AI Shayât în] se gândeau la magie, ceea ce ei învățaseră de la îngerii Harut și

45 Dicționarul Scrierii Moderne Arabe [n.tr.]

Marut. Acești îngeri par să fi atenționat oamenii că existau niște ispite, înainte ca ei să gândească rău.

8. Stelele Căzătoare îndepărtează Duhurile Rele

AI Sâffât 37: 6 – 10

Noi am împodobit cerul cel mai apropiat cu podoaba stelelor care apără împotriva oricărui șeitan răzvrătit. Ei nu vor putea să tragă cu urechea la căpeteniile preaînalte și vor fi loviți din toate părțile, pentru a fi alungați. Și ei vor avea parte de pedeapsă veșnică, afară de acela care prinde din zbor și care este urmărit de o stea căzătoare, lucitoare.

COMENTARIU: Acest gând interesant este cu privire la duhurile rele care încearcă să asculte ceea ce se discută în fața tronului lui Dumnezeu. Dar ele sunt oprite pentru control de stele [!].

Câteodată, oricum, reușește să treacă și să audă un cuvânt sau două, dar ele sunt imediat alungate de un duș de stele căzătoare.

Poate cineva vrea să mediteze asupra cosmonologiei avută de Muhammad...

9. Dumnezeu i-a Dat lui Solomon Puteri Demonice

Sunt 38: 36 – 37

Și i-am supus lui vântul, ca să alerge lin, după porunca lui, unde el voia, ca și pe șeitani...

COMENTARIU: Acest pasaj enumera câteva din lucrurile peste care Solomon a primit putere și pe care el Le-a folosit. Astfel, el a primit putere peste vânt și peste duhurile rele [AI Shayât în]. În concordanță cu sura 27: 17 și 34: 12 – 13, djinnii au fost parte a armatei lui Solomon și, de asemenea, au construit castele, ornamente, apeducturi etc, pentru el. În sura 27: 39, unul din djinni, un *Ifrât* sau un demon, își oferă puterile lui în slujba lui

Solomon, când îi propune s-o aducă, într-o clipă, pe împărăteasa din Sheba: Un înfrânt între duhuri zise: „Eu și-l voi aduce, înainte de ce te vei ridica de pe locul tău, căci eu sunt puternic la aceasta, credincios”. Citim „Ifrât: un djinn mare și puternic, având reputația de-a fi rău și puternic...” 46 Astfel, se pare că, în concordanță cu Coranul, Solomon s-a folosit atât de djinni buni cât și cei răi.

10. Cerul este deschis în Timpul Noptii de Putere

Al Qadr 97: 3 – 4

Noaptea Al-Qadr este mai bună decât o mie de luni! în timpul ei se coboară îngerii și Duhul, după voia Domnului lor, pentru orice poruncă!

COMENTARIU: Musulmanii obișnuiesc să creadă că *Leylat al*

Qadr [noaptea de putere], noaptea în care Muhammad a primit prima sa descoperire, cade în ziua de 23, 25, sau 27 a lunii

Ramadan. Se crede că cerul este deschis pe o perioadă foarte scurtă, în timpul acestei nopți, astfel încât cel care se roagă exact în acea perioadă va primi răspuns de la Dumnezeu. Nimeni nu poate să știe cu siguranță ziua sau perioada acestei *Leylat al*

Qdar, și de aceea, musulmanii obișnuiesc să se roage mai multe nopți la rând înspre sfârșitul lunii Ramadan sperând să primească un răspuns la rugăciune.

The Holy Qur în Ali, nota 3274

Toi

CONCLUZIE: Așa cum am văzut, Coranul conține o mulțime de detalii mistice despre djinni și Shayât în [cei răi] care pot fi clasate ca fiind ori pure superstiții ori, în terminologia Bibliei, demonice.

Surele 113 și 114 sunt folosite de musulmani ca și protecție împotriva diferitelor forme de magie care, în lumea musulmană, sunt o prezență obișnuită. Dr. Musk consideră că versete asemănătoare acestora au deschis calea practicării pe scară largă a superstiției și magiei are au înflorit în Islamul popular.⁴⁷

47 Musk, *The Unseen Face of Islam*, Monarch Publications, 1989,
p. 224

Jihad

Mulți oameni din Occident văd *Jinându-l* ca fiind exact un *Război Sfânt*, chiar dacă *Jihâd* include războiul, cuvântul are un înțeles mult mai amplu. Acest cuvânt provine de verbul *jahada* care are următoarea definiție, conform cu Dicționarul Scrierii Moderne

Arabe: a se strădui, a se lupta, a munci, a îndura, a lucra din greu, a se istovi, etc. Deci cuvântul *Jihâd* înseamnă, de fapt, a lupta și a se strădui din răputeri. Fundamentalismul islam câștigă influență, vocea acestuia auzindu-se, astăzi, tot mai mult.

Între aceste grupuri, *Jinându-l* este considerat o datorie religioasă pentru toți adevărații musulmani, acesta ar putea fi al șaselea stâlp al Islamului. *Jihad-ului* îi este dată o interpretare literală și militantă.

În cartea sa privind fundamentalismul islamic Dr. Musk scrie: „O concepție exegetică pur spirituală sau liberală a Coranului este inacceptabilă unui musulman reformist. Am văzut insistența lui asupra literatismului demonstrată în multe situații cu privire la datoria față de jihad sau de război sfânt. În concordanță cu islamismii, nu se poate vorbi despre un jihad „spiritual” sau

„Superior”, un fel de război împotriva lumii, a firii pământești și a diavolului. Nu la acestea se referă Coranul și sunna. Trebuie să se recunoască realitatea unui conflict armat. Acesta este sensul literal al *jînândului* din textele de inspirație.⁴⁸ De aceea este interesant de văzut ce anume învață Coranul cu privire la *Jihâd*.

1. Jihad-ul în Slujba lui Dumnezeu

Al Tawbah 9: 20

Cei care au crezut și au purces în pribegie și au luptat pe calea
lui

Allah, cu averile și cu puterile lor, sunt pe o treaptă mai înaltă

înaintea lui Allah și aceia sunt câștigători.

COMENTARIU: Acest verset descrie înțelesul larg al jihădului și înseamnă că o persoană se dedică total în slujba lui Allah.

Expresia în arabă *wa jahadu fi sabâl Allah* înseamnă și luptă cu putere și tărie în slujba lui Allah. Aici se găsește promisiunea unei binecuvântări speciale pentru musulmanul care se sacrifică pentru Dumnezeu în acest fel.

2. Războiul Sfânt

Al Baqarah 2: 190 – 191

Luptați pe calea lui Allah împotriva acelor care se luptă cu voi, dar nu începeți voi lupta, căci Allah nu-i iubește pe cei care încep lupte!

Omorâți-i unde-i prindeți și alungați-i de acolo de unde v-au alungat!

Iar schisma este mai grea decar omorul...

COMENTARIU: Expresia luptați-vă pe calea lui Allah este foarte obișnuită în Coran întrucât musulmanii s-au aflat în multe bătălii în timpul expansiunii din Medina. Aceste războaie au fost

48 Musk, *Passionate Believing*, Monarch Publications, 1992, p. 185

considerate războaie sfinte pentru Dumnezeu.⁴⁹ Versetul pare să afirme că musulmanii nu trebuie să atace niciodată un inamic.

Dar în realitate, toți cei care s-au opus activ lui Muhammad și

Islamului au fost considerați inamici împotriva cărora trebuia să se lupte. Aceștia sunt oponenții care trebuiau uciși oriunde ar fi fost găsiți, iar ispita și tumultul lor sunt mai rele decât omorul, adică influența lor negativă asupra oamenilor impunea uciderea lor.

3. Idolatrii Trebuiau Uciși dacă nu Deveneau Musulmani

Al Tawbah 9: 5

Iar când se vor încheia lunile cele sfinte, atunci omorâți-i pe idolatri oriunde îi aflați! Prindeți-i, împresurați-i și întindeți-le lor orice cursă!

Încă dacă ei se căiesc, împlinesc Rugăciunea [As-Salat] și achită

Dania [Az-Zakat], atunci dați-le lor drumul, căci Allah este Iertător și îndurător [Ghafur, Rahim]!

COMENTARIU: Muhammad a pronunțat aceste judecăți asupra idolatriilor în finalul lucrării lui, când musulmanii erau în majoritate clară în regiune. Trebuia să se lupte împotriva acestora și să fie omorâți oriunde ar fi descoperiți. Numai convertirea la Islam putea să-i salveze.

4. Lupta împotriva Tuturor Non-Musulmanilor

Al Tawbah 9: 29

Luptați împotriva acelor care nu cred în Allah și nici în Ziua de Apoi și nu opresc ceea ce Allah și Trimisul Său au oprit și nu împărtășesc

1 Hiärpe, *Islam lära och livsmonster*, AWE/GEBERS, 1979, p. 50

religia Adevărului, dintre aceia căroră li s-a dat Cartea, până ce ei nu vor plăti tributul cu mâna lor, fiind ei supuși [legilor]!

COMENTARIU: Mai înainte în această sură, Muhammad explică cele două alegeri pe care le pot face idolatrii, convertirea sau moartea. Oamenilor Cărții, [evreilor și creștinilor] li se permitea să trăiască în societatea musulmană [dâr-al-islâm] în anumite condiții. Ei trebuiau să fie supuși și de bunăvoie să plătească taxe [Jizya], stabilite special pentru ei.

5. Paradisul II Așteaptă pe Toți cei care Mor în Jihad

Arimrân 3: 157 – 158

Iar de veți fi omorâți pe calea lui Allah sau de veți muri, iertarea lui

Allah și îndurarea sa sunt mai bune decât ceea ce adună ei [din averi].

Și dacă veți muri sau veți fi uciși, la Allah vă veți aduna.

COMENTARIU: Există câteva promisiuni clare în Coran care afirmă că cei care mor în slujba lui Dumnezeu vor fi lăsați să vină înaintea Lui. Islamul susține că Dumnezeu iartă toate păcatele celor

care mor în Jihâd. Lor le este garantat un loc în paradis.

6. Soldații Lași sunt Pedepsiți cu Iadul

Al Anfâl 8: 16

Iar asupra celor în care în ziua aceea le vor întoarce spatele [fugind]

În afară de cei care fac un ocoliș pentru luptă sau de aceia care se îndreaptă spre o altă ceată-se va abate mânia lui Allah, iar sălașul lor va fi Gheena! Și cumplită soartă [vor avea ei]!

COMENTARIU: Dezertorii sunt aceia care fug de pe câmpul de bătălie. Ei pot fi siguri că ajung în iad. Aceasta se aplică, de asemenea, celor care refuză să meargă la război.

7. PRĂZILE DE RĂZBOI

Al Anfâl 8: 69

Deci mâncați voi din cele ce le-ați luat ca pradă, dacă ele sunt îngăduite și bune...

COMENTARIU: Un inamic înfrânt reprezenta o afacere deosebită. Musulmanii puteau să-și însușească nu numai posesiunile materiale, ci le era permis să ia femeile și copiii ca sclavi. Din aceste femei, musulmanii puteau să-și ia concubine, în plus față de cele patru neveste pe care le putea avea [vezi sura Al Ahzâb 33: 50].

8. Partea lui Muhammad din Prăzi

Al Anfâl 8: 41

Și să știți că a cincea parte din ceea ce luați drept pradă este pentru

Allah, Trimisul [Său] și apropiați, orfani, sărmani și trecătorul de pe drum [nevoiaș]...

COMENTARIU: Muhammad a avut dreptul la a cincea parte din prăzile de război, pe care a împărțit-o între rudele lui și alți nevoiași.

CONCLUZIE: în studiul subiectului *Jihâd* din Coran găsim o definiție mai largă, mai generală și, parțial, înțelesul a ceea ce înseamnă un război militant sfânt împotriva oponentilor Islamului.

Fără îndoială, atitudinea lui Muhammad față de oponenti devenea tot mai violentă cu cât câștiga mai multă putere politică.

Toți trebuiau să fie înfrânți în războiul lui Dumnezeu. Idolatrii trebuiau să fie exterminați sau să devină musulmani. Singurii loi tolerați erau evreii și creștinii care îngăduiau să fie subjugăți complet și să plătească de bunăvoie anumite taxe. Era de datoria fiecărui bărbat musulman sănătos să participe în războiul sfânt împotriva oponenților Islamului. Celor care făceau așa, în caz de moarte, le era garantat paradisul, iar celor care refuzau le era garantat iadul.

...,43ZH „<. JVPfa1

—777;

Oponenții Islamului

Islamul este prezentat adesea în Occident ca fiind o religie foarte tolerantă. Este subliniat faptul că, de exemplu, deși cuvântul

Islam înseamnă supunere [față de voia lui Dumnezeu], cuvântul pentru pace, *salam*, provine din aceeași rădăcină, ca și cuvântul

Islam. Prin acesta se susține că întreaga religie, încă de la începuturile ei, a fost tolerantă și iubitoare de pace. Ca referință, se dă

adesea sura Al Baqarah 2: 257: Nu este silă la credință...

De aceea, este interesant de studiat cum descrie Coranul situația oponentilor Islamului.

1. Pedepse îngrozitoare pentru Oponenții Islamului

Al Mă idah 5: 33

Iar răsplata acelor care luptă împotriva lui Allah și a Trimisului Său și caută să semene pe pământ stricăciune este că ei vor muri omorâți sau răstigniți pe cruce sau li se vor tăia mâinile și picioarele cruciș sau vor fi alungați din țară. Aceasta va fi pentru ei rușine în lumea de acum, iar în Lumea de Apoi vor avea ei parte de pedeapsă nemăsurată.

COMENTARIU: în timp ce puterea politică a lui Muhammad creștea în Medina, oponenții lui erau în tot mai mare pericol.

Aceasta a condus la execuția unui mare număr din ei, în anul 5

AH [627 d.Hr.], între care toți bărbații [aproximativ 600] din ultima familie de evrei din Medina, Banu Quraiza. Mai înainte, în anul 4

AH [626 d.Hr.] o altă familie de evrei din Medina, Banu Nadâr, a fost forțată să plece în exil. 5051 Acest verset coranic arată, în final, că nu există milă pentru oponenții Islamului, ci, în schimb, ei trebuie pedepsiți în cel mai crud mod posibil. Cu siguranță acesta este versetul folosit și astăzi în Legea Islamică și a slujit ca bază pentru multe sentințe cu moartea în Iran după revoluția de acolo.

A fost inclus în legile de bază ale tribunalelor cu sentința de moarte pentru membrii Bahai. Versetul a fost citat cu regularitate în timpul dării sentințelor pentru aceia, pe care noi i-am cataloga ca fiind oponenți ai regimului. Când cineva este numit *mufsid*

[unul care luptă cu putere pentru rău sau răspândește corupția] și *muhârib Allah wa rasulahu* [unul care face război împotriva lui

Allah și Trimisului Său], acestea sunt acuzații foarte serioase care conduc înspre un risc mare de a primi sentința capitală în

Iranul de astăzi.

2. Pe cei care Părăsesc Islamul II Așteaptă Pedeapsa

Al Baqarah 2: 217

...Iar acela dintre voi care se va lepăda de credința lui și va muri în necredință, în deșert vor fi faptele lui [atât] în această lume, cât și în Lumea de Apoi. Aceștia sunt oaspeții Focului și ei în el vor rămâne veșnic.

COMENTARIU: Destul de sigur, un apostat poate să aștepte numai iadul după moartea lui. În concordanță cu Legea Islamică.

50 vezi sura Al Hashr 59: 2 – 4, Sârat Al Rasul, partea a II-a, pp. 148, 75; Wiqidi, *Kitâb Al Maghâzi*, pp.

125 – 126

51 Pfander, *Să/ance of Trulh*, The Religious Tract Society, 1910, pp. 332 – 333

este strict interzis să se părăsească Islamul. Aceia care părăsesc Islamul devin *murtadd* [apostați] și sunt, în concordanță cu Legea

Islamică, pasibili de sentința capitală.⁵² Ne putem întreba cum este posibil ca părăsirea Islamului să fie pedepsită cu moartea, când acest lucru nu este specificat în Coran. Motivul este că

Hadâth-ul [tradiția] cuprinde citate directe ale lui Muhammad care prescriu sentința cu moartea pentru apostazie. Legea Islamică

[Sharī‘al derivă atât din Coran cât și din „sunna” lui Muhammad [care este concepția lui cu privire la practicarea Islamului], care — J-il. IM. – 1±1

este scrisă în Hadîth [tradiția].

Un Hadâth, provenind din timpul lui Uthmân Ibn Affân, spune următoarele: Am auzit Trimisul lui Allah [sala Allah aleihi wa sallam] spunând: Nu vărsa sângele unui bărbat musulman decât în aceste trei cazuri:

dacă a comis adulter... trebuie omorât cu pietre.

dacă a ucis fără să aibă un motiv îndreptățit.

dacă a părăsit Islamul...⁵³

3. Oponenților le Era Oferită o înmormântare Rușinoasă

AIT – awbah 9: 85

Și să nu te uluiască averile și copiii lor, căci Allah voiește să îi

pedepsească prin ele în această lume și ei vor muri nelegiuiți!

52 Dr. Ahmad Galwash, *The Religion of Islam*, Islamic Congress, 1957, p. 112

53 Hâffih Ibn Abdallah Muhammad Bin Yazid Al-Qazwânî Ibn Mâjah, *Sunun*, Hadâth 2533

COMENTARIU: Chiar și după moartea lui, un oponent trebuia dezonorat. Unui musulman nu i se permitea să-și exprime regretul, lucru înțeles ca o datorie socială. Motivul era destul de simplu, anume că decedatul a renunțat la Allah și Muhammad trimisul Lui.

4. Iadul e Destinația Neascultătorului

AID – jinn 72: 23

Iar acea care nu vor da ascultare lui Allah și Trimisului Său vor avea parte de focul Gheenei și în el vor fi veșnic sălășluitoari.

COMENTARIU: Era foarte periculos să nu asculți de Muhammad.

Cei neascultători puteau fi siguri că vor ajunge în iad [vezi, de asemenea, sura Al Tawbah 9: 80].

5. Nicio Protecție pentru cel Apostat

Al Tawbah 9: 74

Însă de vor întoarce ei spatele, plecând, Allah îi va pedepsi cu pedeapsă dureroasă atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi, și nu vor avea ei pe pământ ocrotitor și nici ajutor.

COMENTARIU: Apostatul, în afara iadului, putea fi sigur că nimeni nu-l va ajuta sau proteja în societatea islamică.

6. Idolatrii Trebuiau să devină Musulmani sau să fie

Executați

Al Tawbah 9: 5

Iar când se vor încheia lunile cele sfinte, atunci omorâți-i pe idolatri oriunde îi aflați! Prindeți-i, împresurați-i și întindeți-le lor orice cursă!

Însă dacă ei se căiesc, împlinesc Rugăciunea [As-Salat] și achită

Dania [Az-Zakat], atunci dați-le lor drumul, căci Allah este Iertător și îndurător [Ghafur, Rahim]!

COMENTARIU: Aceia care alegeau să-și păstreze idolatria lor, nu găseau nicio milă la Muhammad. El a ordonat execuția acestora. Singura lor șansă de supraviețuire era convertirea la Islam.

CONCLUZIE: Pentru oponenții Islamului, în timpul lui Muhammad, sura Al Baqarah 2: 257: Nu este silă la credință...

trebuie să fi sunat ca o afirmație nesinceră. La o examinare mai atentă, se observă că Islamul nu era deloc tolerant cu oponenții acestuia, ci, dimpotrivă, respingerea lui Muhammad și a

Coranului aducea cu sine un pericol de moarte. Trebuie să spunem cu tristețe că la fel s-a întâmplat cu Creștinismul în timpul unor perioade lungi ale istoriei. Diferența crucială, oricum, stă în faptul că Iisus Hristos din Noul Testament niciodată nu a aprobat violența, ci a susținut în schimb: iubește-ți vrăjmașii, fă bine celor ce te urăsc, binecuvântează-i pe cei ce te blestemă, roagă-te pentru cei care îți fac rău [Luca 6: 27 – 28].

115

a

— f

Egalitatea între Bărbați și Femei

Forma Islamului pe care o întâlnim în Occident încearcă, adesea, să prezinte bărbatul și femeia ca egali în Islam, că femeia din

Islam este liberă și nu subordonată bărbatului. Dar care este adevărata imagine a femeilor, așa cum se vede în Coran?

1. BĂRBAȚII SUNT SUPERIORI FEMEILOR

Al Baqarah 2: 228

...dar bărbații au o treaptă peste ele. Și Allah este Atotputernic, înțelept [Aziz, Hakim].

COMENTARIU: Nu se precizează de ce bărbații au un avantaj

#

față de femei, în acest verset, dar în alte locuri din Coran se dovedește destul de clar faptul că bărbații au anumite privilegii pe care femeile nu le împărtășesc. Dar aici, oricum, este suficient să concluzionăm faptul că Coranul oferă bărbaților avantaje peste femei.

2. MĂRTURIA A DOUA FEMEI VALOREAZĂ CÂT A UNUI BĂRBAT

Al Baqarah 2: 282

...Și luați drept martori doi dintre bărbații voștri, iar dacă nu sunt doi bărbați, [luați] un bărbat și două femei...

COMENTARIU: Destul de clar, Coranul prescrie că la judecată, mărturia a doua femei valorează la fel cu mărturia unui bărbat.

Acest verset arată cum bărbații se bucurau de un anumit avantaj peste femei, conform cu Coranul. Întrucât Coranul învață acest lucru, aceste reguli sunt aplicate și astăzi în *Shari'a* [Legea

Islamică].⁵⁴

3. MOȘTENIREA A DOUA FIICE EGALĂ CU A UNUI FIU

Al Nisā 4: 11

[Iată cel hotărâște Allah în privința [moștenirii] copiilor voștri: un fiu are [o parte egală] cu partea a doua fiice.

COMENTARIU: Există motive legitime pentru această diferență aparentă între fii și fiice. Fiii erau aceia care purtau mai departe numele familiei. Acesta însemna și o responsabilitate specială de a se îngriji de părinți când aceștia ajungeau la o vârstă înaintată, în timp ce fiicele erau măritate, mutându-se la alte familii. Faptul rămâne, oricum, acela că un fiu primea o porție dublă din moștenire. Aceasta se aplică și astăzi în Legea Islamică.

4. Lovirea Soției

Al Nisā 4: 34

Pe acelea de a căror neascultare vă temeți, povățuiți-le, părăsiți-le în paturi și loviți-le!

COMENTARIU: Aici Coranul ne arată cum o nevastă care nu se poartă cuviincios și nu se supune, poate fi disciplinată de soțul ei.

54 Muhammad S. El-Awa, *Punishment in Islamic law*: A

comparative study. American Trust
Publications, 1982, p. 125

Ceea ce este interesant este faptul că bărbatul are dreptul să-și folosească puterea fizică prin lovirea soției. Cuvântul este *adhbuhunna* /loviți-/e/ și nu este în limba arabă. Cu acest verset ca bază, este permis unui bărbat să-și bată nevasta chiar conform cu Legea Shari'a.55

5. Slujitoarele Pot fi Forțate la Sex

Al Nur 24: 33

...Și să nu le siliți pe sclavele voastre la curvie, dacă ele vor să rămână curate, căutând voi un profit trecător în această viață lumească! Iar dacă cineva le silește, Allah – chiar și după silirea lor – este Iertător și îndurător [Ghafur, Rahim].

COMENTARIU: Versetul are o promisiune la început pentru un grup vulnerabil de femei, și anume acele slujitoare care doreau să trăiască o viață curată. Dar, probabil, restul versetului a constituit un coșmar pentru aceste femei. Coranul învață că

Dumnezeu este foarte iertător dacă bărbații întrețin relații sexuale prin forță cu aceste slujitoare.

6. BĂRBAȚILOR LE ESTE PERMIS SĂ AIBĂ PATRU SOȚII

Al Nisâ 4: 3

...luați de soții pe acelea care vă plac dintre femeii-două, trei sau patru...

COMENTARIU: Acest privilegiu se aplică și astăzi în Legea

Islamică și în majoritatea țărilor unde Islamul este religie majoritară.

Dr. Ahmed A. Galwash, *The Religion of Islam: A Standard Book*, Islamic Congress, 1957, pp. 112

7. Bărbații Pot Divorța

Al Talâq 65: 1

O, Profetule, dacă divorțați de muieri...

Al Talâq 65: 2

...Și luați ca martori doi oameni drepecți dintre voi și faceți mărturie...

COMENTARIU: Cu excepția câtorva cazuri, numai bărbatul are dreptul de a divorța de nevasta lui, conform cu Legea Sharī'a.⁵⁶ În prezența martorilor, el trebuie să repete de trei ori că divorțează de nevasta lui. După aceasta, divorțul este un fapt împlinit. Mai mult, el nu are dreptul să se recăsătorească cu ea, înainte ca această să fi fost căsătorită cu un alt bărbat.

De asemenea, conform cu Legea Islamică, o femeie musulmană nu are dreptul să se căsătorească cu un bărbat care nu e musulman, în timp ce un bărbat musulman se poate căsători cu o femeie non-musulmană din națiunile Oamenilor Cărții.⁵⁷

8. Paradisul conține Virgine Frumoase pentru Bărbați

Al Rahmân 55: 70 – 77

În ele se află fecioare virtuozose și frumoase. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți? Hurii retrase în corturi.

Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți? Pe care înainte de ei nu le-au atins nici oameni, nici djinni. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți? [Ei] vor sta întinși pe perne verzi și pe covoare pline și frumoase. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

⁵⁶ Dr. Ahmed A. Galwash, *The Religion of Islam: A Standard Book*, Islamic Congerss, 1957, p, 67

⁵⁷ Dr. Ahmed A. Galwash, *The Religion of Islam: A Standard Book*, Islamic Congress, 1957, p. 69

COMENTARIU: Astfel, acolo va fi un număr necunoscut de virgine frumoase care, în concordanță cu Muhammad, îi vor satisface pe bărbați în paradis. Putem spune cu siguranță că nici în paradis nu va fi egalitate între bărbați și femei.

CONCLUZIE: Aceste exemple sunt suficiente pentru arăta că bărbații și femeile nu sunt egali în Coran, ci bărbații au anumite privilegii, pe care femeile nu le au. Coranul este, prin aceasta,

consistent în susținerea lui... dar bărbații au daraja, [un nivel, avantaj] deasupra lor.

Bibliografie și Referințe

1. Notele folosite din The Holy Qur'an, Ali, Aniana Corporation.
Brentwood, Maryland, 1989

nota 8

nota 32

nota 141

nota 284

pagina 738, 740

nota 5092

nota 3754

nota 1616, 1617

nota 929

nota 327

2. Biblia

3. St Clair-Tisdall, *The Sources of Islam*, T & T Clark, Edinburgh,
1901

Pirke Rabbi Eliazer

Midrash Rabbah

II Targum of the Book of Esther

History of our holy Father the Aged, the Carpenter

The Gospel of the Infancy

Story of Martyrs, Gregory of Tours

The Gospel of Thomas the Israelite

Miskat al Masabih

4. Pfander, *Balance of Truth*, The Religious Tract Society,
London.

AIB – aidawi, voi 2, p. 129

AI Jalalan, commentary of 33: 37

- Ibn Hisham, voi 3
 Ibn Atirir, voi 2
 Mishkat al Masabih
 Sirat Al Rasul, part 2
 Kitab Al Maghazi, Waqidi
 5. Hiarpe, *Islam fără och livsmonster*, Almqvist & Wiksell,
 Stockholm.
 6. McDowell, *Evidence That Demands A Verdict*, Campus Crusade
 For
 Christine, 1972
 7. * * *, *Encyclopedia Of The Bible*, Lion Publishing, Tring, Herts,
 England
 8. Tergel, *Fran Jesus TUI Moder Theresa*, Verbum, 1973
 9. * * *, *The Hans Wehr Dictionary Of Modern Written Arabic*,
 Spoken
 Language Services Inc, 1976
 10. Reza, *Nahjul Balagha*, Tahrike Tarsile Qur an Inc, New York,
 1984
 11. Musk, *The Unseen Face Of Islam*, Monarch Publications,
 Tunbridge
 Wells, 1989
 12. Musk, *Passionate Believing*, Monarch Publications,
 Tunbridge
 Wells, 1992
 13. Galwash, *The Religion Of Islam*, Islamic Congress, 1957
 14. Hafith Ibn Abdallah Muhammed Bin Yazid Al-Qazwini Ibn
 Maya, *Suno*.
 Hadīth 2533
 15. El-Awa, *Punishment în Islamic Law*, American Trust
 Publications.
 Indianapolis, 1982

Tiparul executat la SC INFCON SA

tel. /fax: 0241 580 527, 585 627
KRAFT
Media Publishing
ISBN 973 - 86235 - 2 - 9